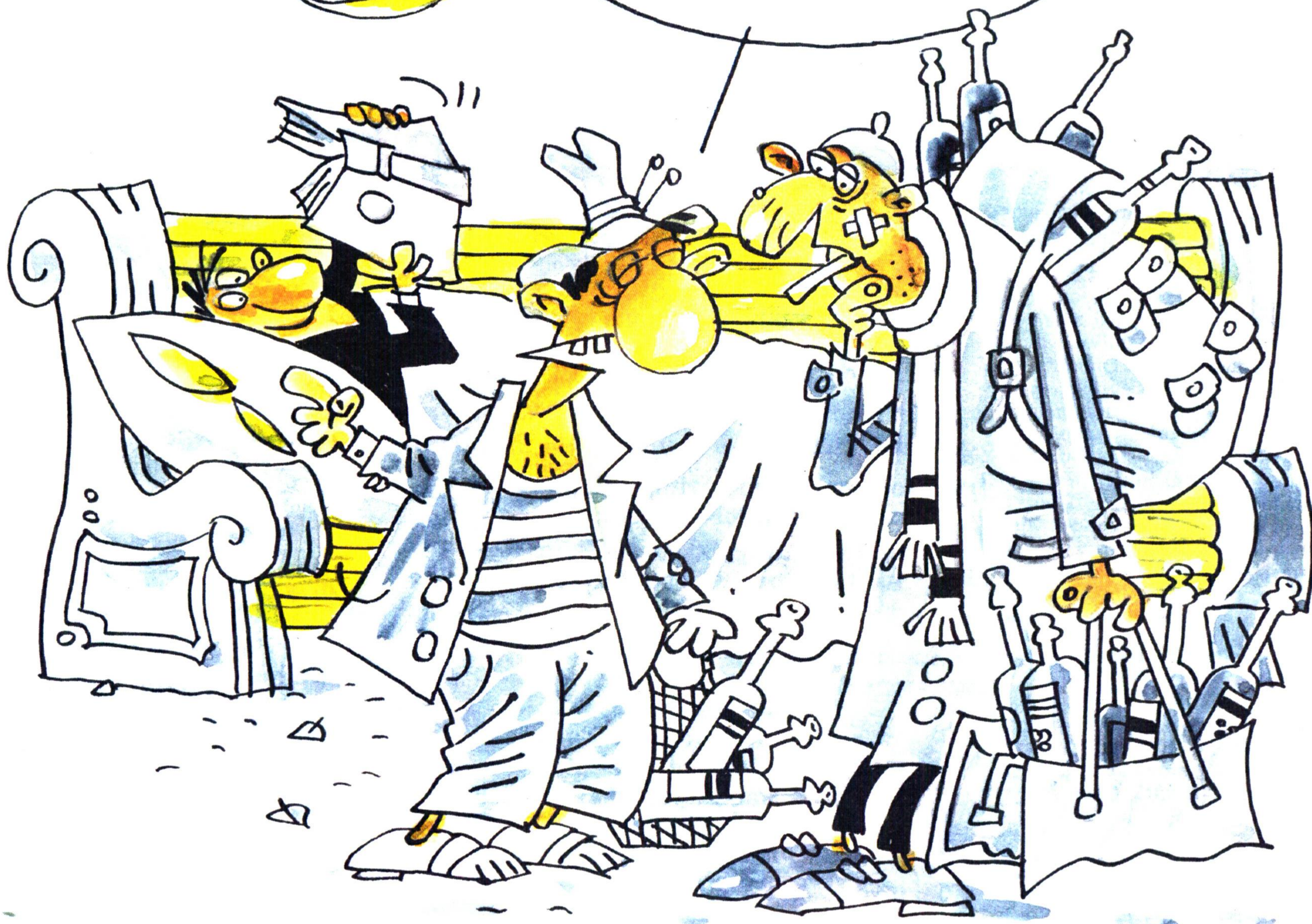

перещь

Олег ГУЦОЛ

- А я свою
квартиру
студентові
здаю...

Знаменитий аргентинський футболіст Дієго Армандо Марадона взявся за вивчення української мови. Він мріє хоч колись очолити збірну України з футболу. «Навіть якщо цього не станеться, — каже футболіст, — знання ще однієї мови інтелігентній людині не завадить». Так і хочеться сказати багатом в Україні суцям: «Беріть приклад із Марадони!»

Здається, зовсім недавно поспіхом було прийнято новий Податковий кодекс, а уряд під тиском підприємців уже змушений «корегувати» його. Мабуть, перед прийняттям цього кодексу треба було б згадати мудре українське прислів'я: «Сім разів одмірай, а один – одріж». Тоді б і не збурювалися підприємці, не виходили б на мітинги, не влаштовували б акцій протесту...

Якщо раніше жителі донецьких міст будь-що намагались одержати під городи і виноградники хоча б шість соток землі, то тепер 70 процентів виділених площ заростають бур'янами. «Економічно не вигідно самим вирощувати городину, — кажуть власники «фазенд». — Проїзд у транспорті подорожчав, тарифи на воду і електроенергію зросли, «збирачі» металообробу крадуть не тільки огорожі, труби, а й навіть граблі та лопати...

Уже надійшла в продаж гречка, завезена з Китаю. У травні надійде 268 тисяч тонн цукру-сирцю з Бразилії. Гречка — з Китаю, цукор — з Бразилії, сало — з Польщі...

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Знову за нашу землю люди б'ються

ПРИТЧА ПРО ПОДАТКИ

Сатрапи порадили правителю збільшити у провінціях податки. Мудрий правитель їм відповів: «Хороший пастух стриже овець, але не здирає з них шкури».

Один правитель любив мандрувати по світу, а провінціями управляли його сатрапи. Якось, повернувшись із довгих мандрів, забажав він подивитися, як живе його народ – чи в добрі та у злагоді, чи у злиднях; як порядкують у провінціях його сатрапи, – щоб розумних і достойних нагородити, а негідників – покарати.

Як задумав, так і зробив. Переодягнувся у просту одягу, сів у простеньку бричку та й поїхав потай по своїх володіннях. Їде, їде, аж бачить: засіває селянин поле. Зупинився правитель та й привітався чемно:

– Боже помагай!

– Дякую, добродію, – весело відказав сівач.

– Який прибуток маєш із цього поля? – поцікавився правитель.

– Як вам сказати... При доброму врожаєві монет сто буде.

– А гроші на що йдуть?

– Двадцять монет, – бадьоро відповів селянин, – на подать, двадцять – борг повертаю, двадцять – позичаю, двадцять – на мене із дружиною йде і двадцять за вікно кидаю.

– А скажи-но, чоловіче, кому борг повертаєш, кому позичаєш і навіщо за вікно кидаєш?

Селянин пояснив:

– Борг повертаю – старенького батька доглядаю; позичаю – на сина витрачаю; за вікно кидаю – доню рошу.

Задоволений правитель подумав: «Цією провінцією править розумний сатрап». Попрощався із селянином та й поїхав у іншу

провінцію. Тут на нього очікували неприємні зустрічі: побачив старенького немічного жебрака, ледве відбився від розбійника і зустрів юну повію... Вражений правитель перевів подих і поспішив далі. Їде, їде, аж бачить: другий селянин засіває поле. Зупинився та й привітався чемно:

– Боже помагай, хазяїне!

– Спасибі, добродію, – сумно подякував той.

– Який прибуток маєш із цього поля? – поцікавився правитель.

– Та при гарному врожаєві монет сто буде.

– А гроші на що йдуть?

– Вісімдесят монет, – простогнав сівач, – на подать, а двадцять – на нас із дружиною.

– А чи є у тебе рідня? – запитав правитель.

– Є, добродію, – важко зітхнув чоловік, – батько старенький, син-парубчак і неповнолітня донька.

– І чим вони живуть?

– Батько – жебрацтвом, син – розбоєм, а донька – розпую, – гірко відповів нещасний.

– Чому так? – запитав правитель.

– Податковий прес чавить немилосердно, – пояснив сівач. – Ще трохи – і розчавить!

– А що будеш робити, якщо ваш сатрап іще збільшить податки? – поцікавився правитель.

– Поки не старі – пристанемо до дітей: я прилучуся до синових бізнесу, а жінка – до доньчиного.

Анатолій ЗАКРЕВСЬКИЙ.

м. Київ.

– Що, не по зубах тобі Колобок із китайської гречки?!

КОРОТКО КАЗУЧИ

- Як багато розвелось у нас майстрів танцювати під чужу дудку!
- У нас закони не тільки не мають зворотньої дії, а й прямої.
- Це ж яку витримку треба мати, щоб нічого не робити!
- Купаючись у славі, дбайте про власну безпеку – щоб не захлинутися.
- Героїка нашого часу: герой року, герой дня, герой ночі.

Іван ТОКАРЧУК.

м. Камінь-Каширський.

Олексій КОХАН

О.К.

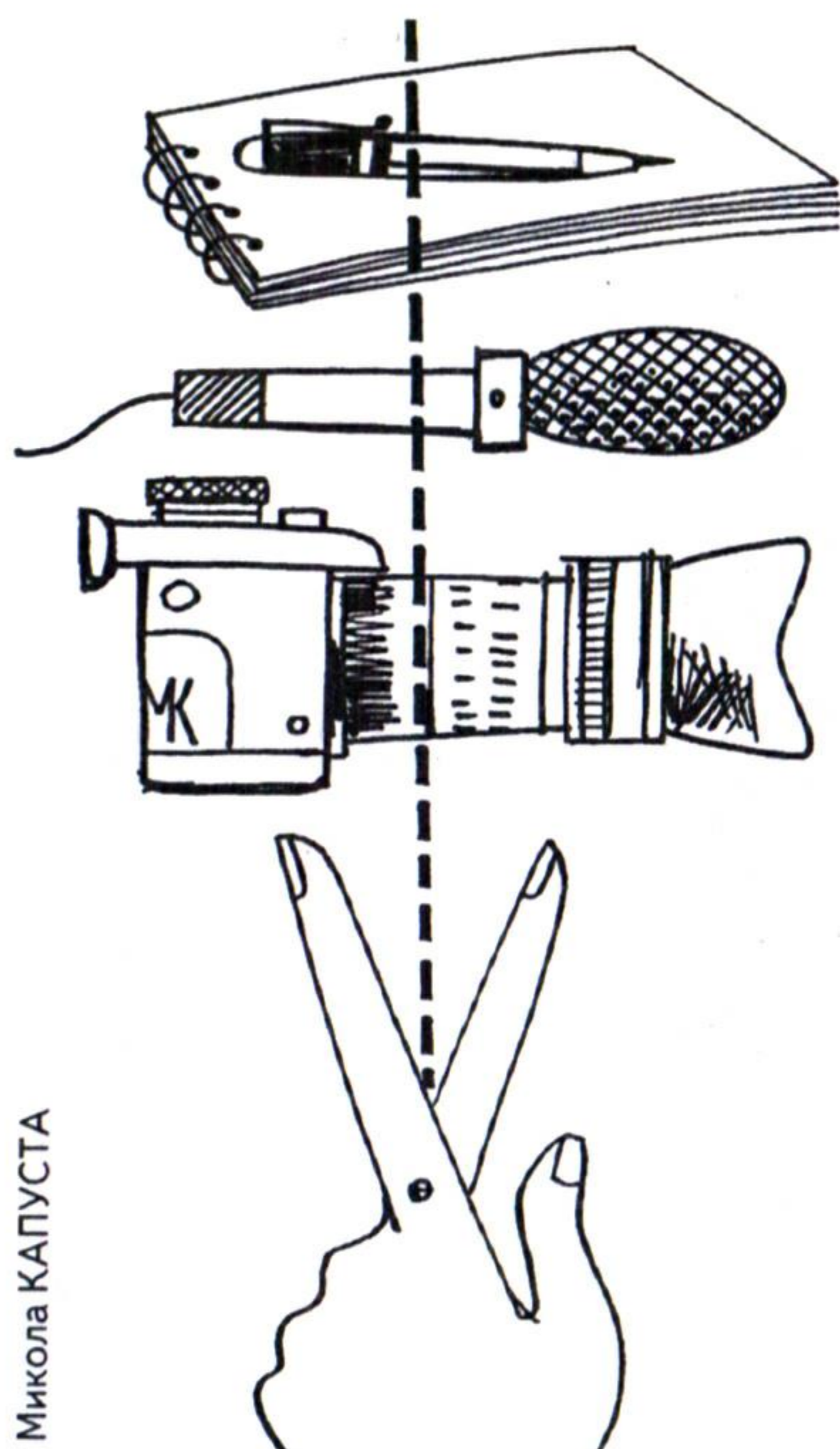
ІРОНІЗМИ

◆ **Якась хитромудра у нас адміністративна реформа: високих чиновників скорочують так: переміщують з одного місця на друге, а простих працівників – відпускають на всі чотири сторони.**

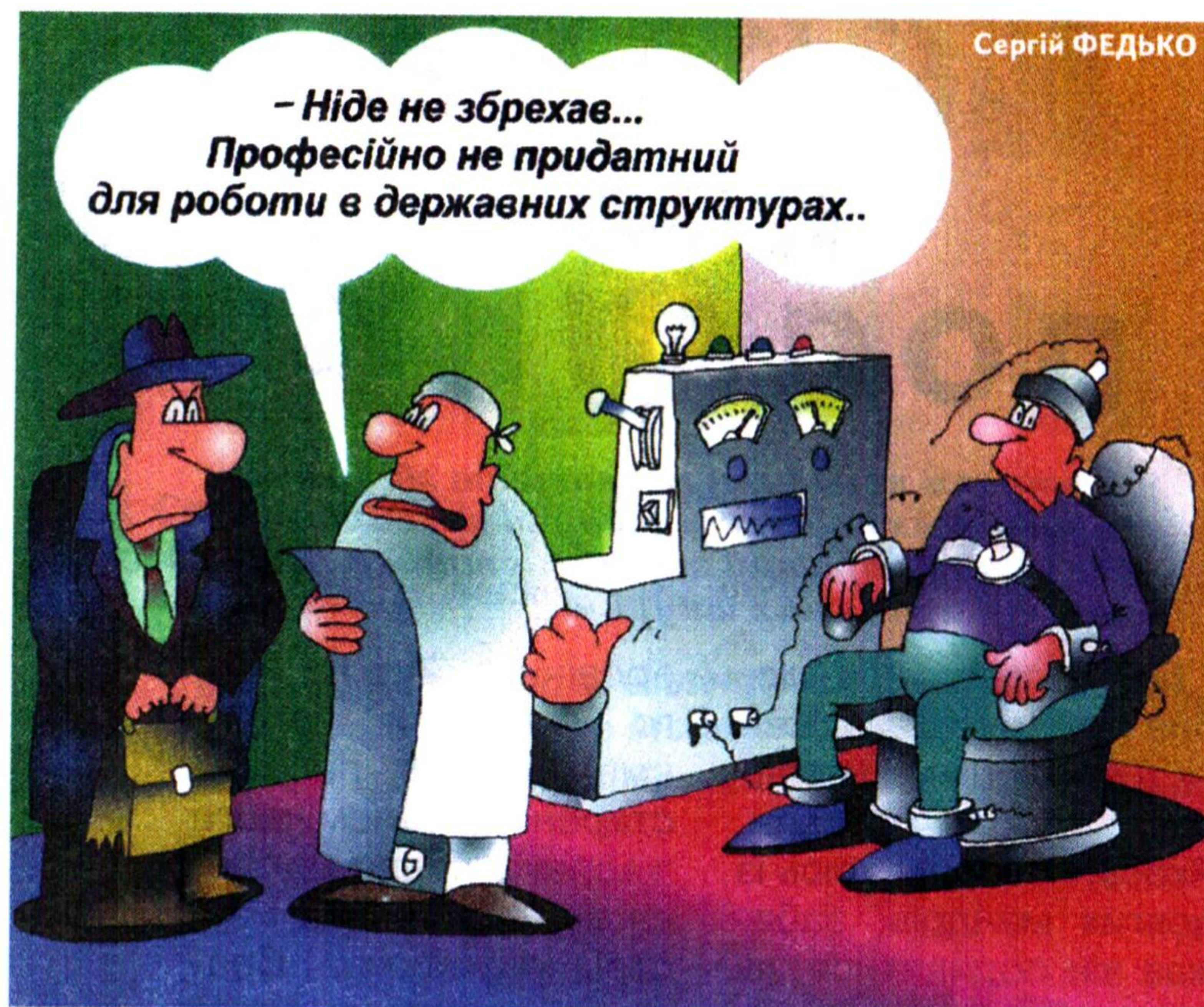
◆ **Дехто хабара не бере, а хапає його.**

Юрій САВЧУК.

м. Ровеньки
Луганської області.

Микола КАПУСТА

Сергій ФЕДЬКО

Олег СМАЛЬ

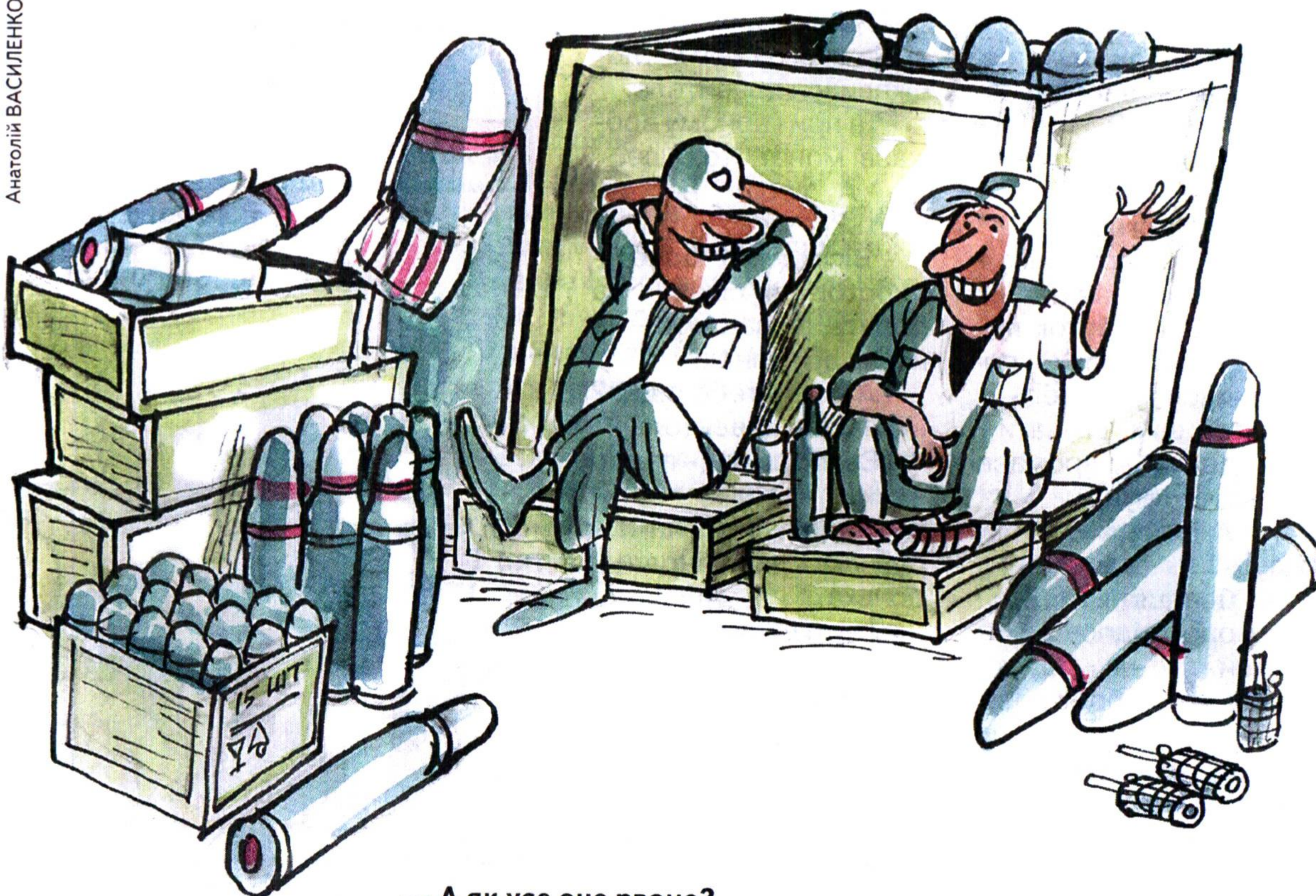
РЕФОРМА

В ході судової реформи законодавці пропонують розділити камери у в'язницях на різні категорії: для засуджених за тяжкі та нетяжкі злочини, камери для курців і некурців. У перспективі – облаштування камер для винних і невинних.

М. Рахів на Закарпатті.

Надіслав Стефан СТЕБНИЙ.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— А як усе оце рвоне?
— Вважай, достроково закінчив службу.

Вадим СИМИНОГА

● Ви зараз обмежили мої права як народного депутата, і я прошу вас повернути мені право мати право внести поправки.

● Тільки комплексний підхід при вирішенні таких питань дасть можливість дійсно зрушити це питання з кроку.

● Ні, ні. Сідаємо на трудову вахту і до футболу ми, я думаю, все завершимо.

● Відбувається неповнота охоплення всього, що є.

● Цей закон приймемо чи не приймемо – нікому від цього легше не

стане. Можемо прийняти, але я прошу дати доручення все-таки підготувати новий варіант.

● Я закликаю вас такі речі, не вносити такі зміни, бо скоро ми невідомо будемо що їсти, пити і все інше.

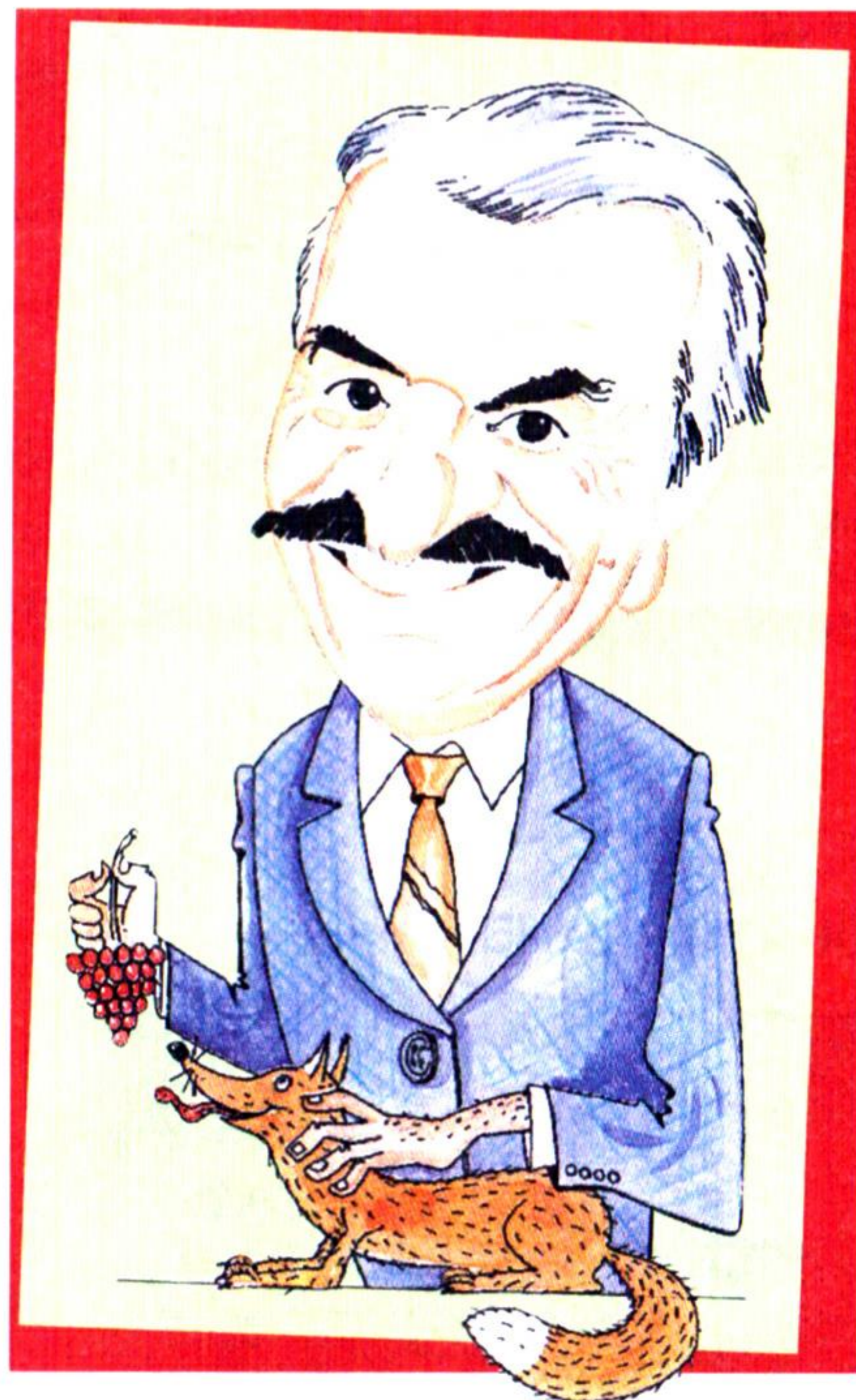
● Оця поправка, про-

ти якої я виступаю, вона нас до Африки приводить, ну не до південної, а до тих частин, де людей їдять.

● Не будемо казати, що ми дуже розумні. Будемо казати, що нерозумні, але хоч чесні, от.

Визбирував
Микола БОСАК.

ВІТАЄМО
нашого автора
письменника-гумориста
Гриця ГАЙОВОГО
із присудженням йому
літературної премії
ім. Леоніда Глібова!

БАЙКИ

НЕДОТОРКАННІСТЬ

Штурвал, що вибився
в музейні експонати,
сховався за вивіску:
«Руками не чіпати!»

ПОХВАЛА

Хвалили трухлі Пні
сухенького Сучка:
«Він навіть навесні
бруньок не розпускає!»

ПРИНЦИПОВІСТЬ

Хто проти Кабачка? — Всі за!
Бо він — племінник Гарбуза.

УЖИВЧИВІСТЬ

«Картопля чи Буряк — яка різниця! —
по ширості зізналася Щириця. —
Я невибаглива та щедра по натурі
і зможу вжитися
при будь-якій культурі!»

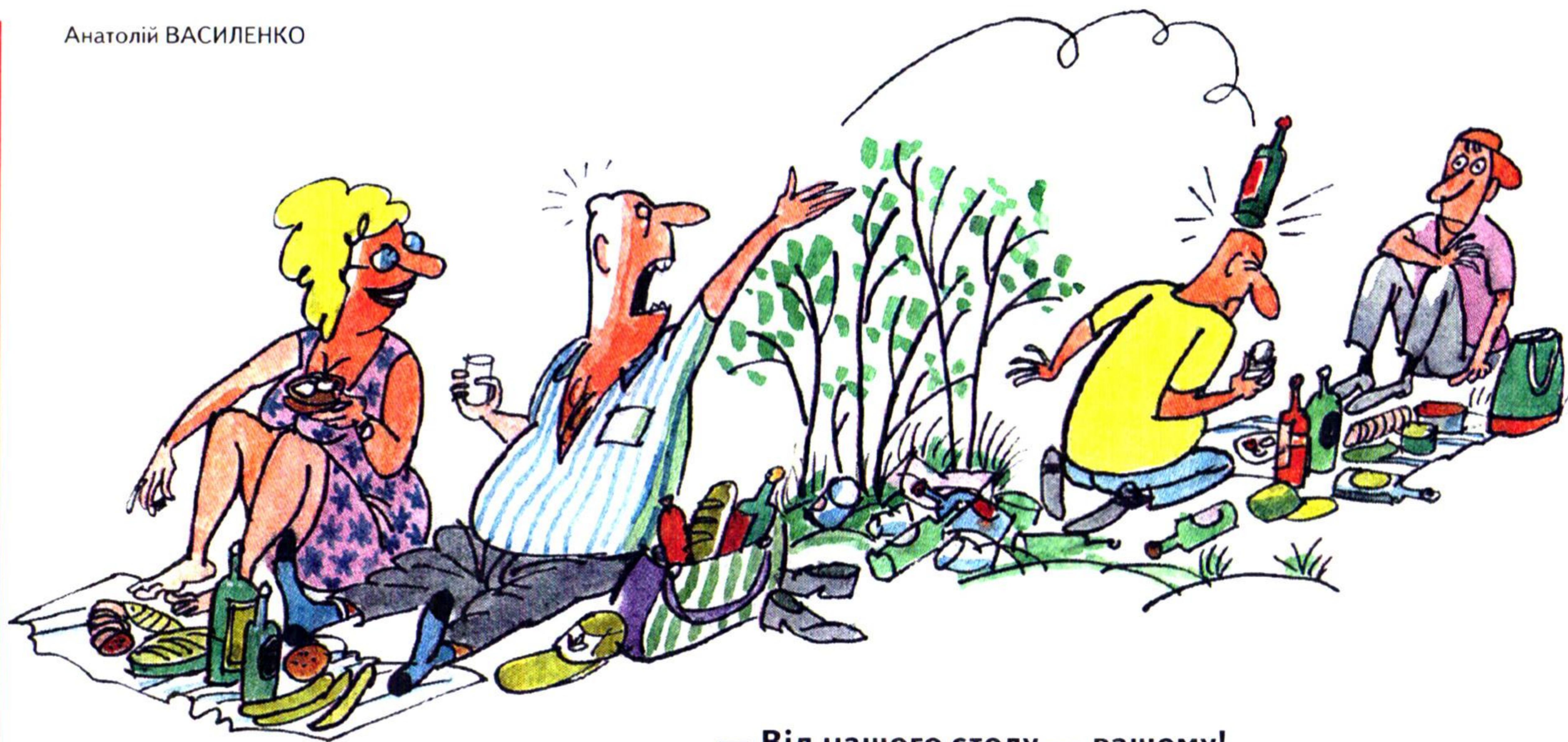
Я МА

Хоч скільки лий в суху яму водиці —
ніколи з неї не вийде криниці...

Гриць ГАЙОВИЙ.

м. Київ.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Від нашого столу — вашому!

НАПИС НА ХВІРТЦІ

«Собака не злий, але
має дуже слабкі нер-
ви».

ДОРОГИ

Кажуть, десь у світі є
дороги, які побудували,
але забули позначити на
карті. У нас є дороги, які
позначили на карті, але
забули побудувати.

Надіслав
Олексій ПЕТРЕНКО.
м. Київ.

ПЕРЕДУМАВ?

Тоне чоловік і горлає:
— Допоможіть! Киньте
хто-небудь мотузку.
Другий, проходячи ми-
мо, питає:
— Що, передумав? Ви-
рішив повіситися?

ЗГВАЛТУВАННЯ

— Андрійовичу, чули:
главу МВФ затримали
за згвалтування?
— Економіки якої
країни цього разу?

ОТАКА РІЗНИЦЯ

В одесита запитують:
— Що є спільного між
простим нашим грома-
дянином і чиновником.
— І в того, і в того не ви-

стачає зарплати на яхти,
вілли, дорогі автомобі-
лі.

— А яка між ними різ-
ниця?

— У простого громадя-
нина нема ні яхт, ні вілл,
ні дорогих авто, а у чи-
новників вони є...

КАРТКА

Депутат заїхав у су-
пермаркет. Купив те —
се. Тисяч на дві. На касі у
нього запитують:

— У вас картка є?
Він до кишені — пап,
пап! А потім себе по лобі
долонею — ляс!

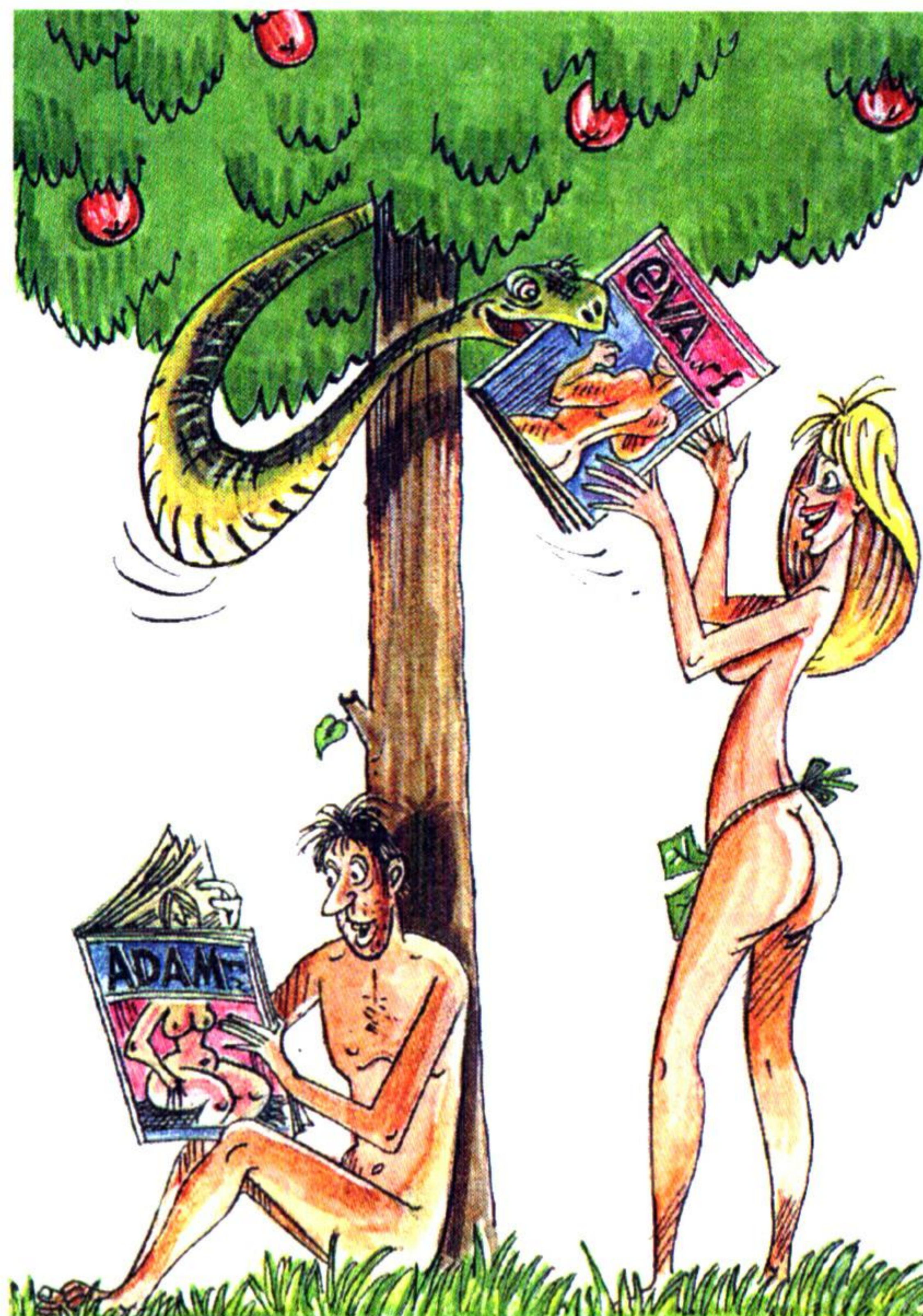
— Тю, що я шукаю? Во-
на ж у Верховній Раді
зараз голосує.

Надіслав
Андрій ГАМАЛІЄНКО.
сміт Дубов'язівка
Сумської області.

Валерій МОГИЛЬНИЙ

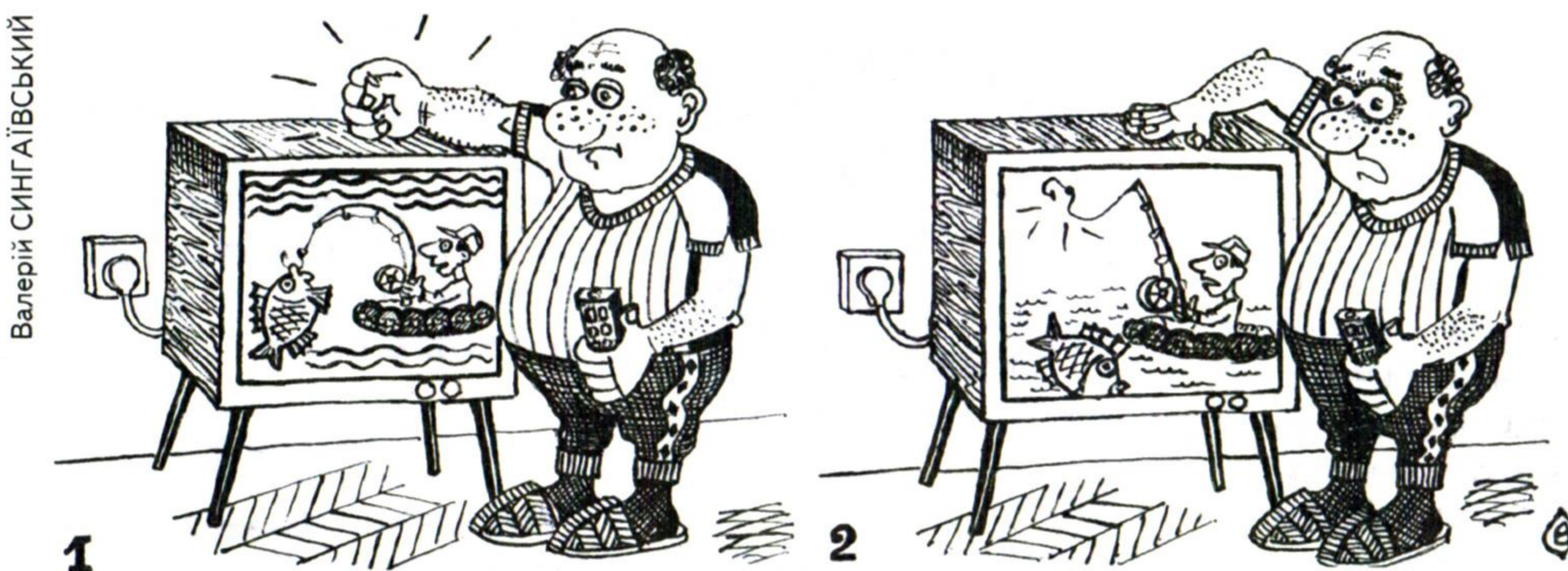
Валерій ЧМИРЬОВ

МОГ

— А у вас є дозвіл на встановлення тут малої архітектурної форми?

Василь МОМОТЮК
КАЛАМБУР

І виписали штрафи заводу,
За газ, екологію і ще за воду.

— Треба... щось... робити...
Кожне слово Катерина запивала ковтком гарячої кави.

— Легко сказати... — задумливо кинув Стас. — А, може, не варто парка парити? Що буде, те й буде... Подумаєш, зарплата на чотирьох гривень більша...

Катерина поперхнулася кавою.

— А ти помнож чотирьох гривень на дванадцять місяців! Помножив? Дурні ми будемо, якщо ця посада комусь іншому дістанеться. Треба... щось... робити... Ні, ми просто зобов'язані довести своєму новому шефові, що ти найкращий... Може, запросити його у гості?

Стас обвів очима маленьку кімнату, яку дружина називала «залом», і скептично скривився.

— А якщо заманити його у нашу славу лазню із сауною? — запропонувала Катерина.

На похмурому обличчі Стаса зійшло сонце посмішки.

— Непогана думка. Та як же його туди заманити?

... У народі кажуть: «Як захочеш, то й на гору скочеш».

При нагоді Стас запропонував новому шефові відпочити у його знаменитій лазні.

— Гаразд, — сказав той, — умовили. Завтра під вечір спробую прийти. Диктуйте адресу.

...Опівдні наступного дня Стас, Катерина і Петро — масажист, мо-

лодший брат дружини — уже господарювали на дачі: Петро розвів багаття і чекав, коли можна буде покласти у жар картоплю, Катерина готувала на стіл, а Стас чаклував біля лазні. За годину до приїзду шефа усе було готово.

— Тепер, — сказав Стас дружині, — можеш їхати додому.

— А, може, мені все-таки залишитись? — ще раз перепитала Катерина.

— Ні. Я обіцяв, що обійдемося без дівчат.

— Дивіться ж мені, не соромтесь, — зауважила та й пішла на зупинку міжміського автобуса.

Шеф приїхав без запізнення. Водій відчинив багажник, простягнув йому пакунок і березовий віник.

— Приїдеш за мною години через три. Думаю, цього часу нам вистачить. — І до Стаса:

— Ну, де тут у вас мертвих до життя повертають?

— Пішли покажу...

Шеф, насторожено переступивши поріг світлиці, вражено зупинився...

...Минуло кілька годин, перш ніж шеф у солодкій знеможі простогнав:

— Усе, хлопці... Більше не можу...

Стас швидко сполоснувся під душем, одягнувся і вискочив на вулицю. Уже сутеніло, і давно треба було б дістати із тліючого жару загорнуту у фольгу картоплю. На щастя, вона не згоріла — була м'яка й запашна, з припеченими боками. Стас акуратно

поклав картоплини у високу глиняну миску і поставив посеред столу. Потім почав прикрашати стіл різними, завчасно приготовленими Катериною, наїдками.

Із душової кімнати долітали крики і стогони розімлілого і щасливого шефа.

Стас прискіпливо оглянув накритий стіл. Наче непогано... але якось... ніби стандартно. А наче-

Спочатку заніс запалену свічку до душової кімнати. Шеф із заплющеними очима блаженно лежав на ослоні і навіть не помітив, що світла не було. Спітнілий Петро зосереджено виминав його рожеве розморене тіло.

Стас жестом показав Петрові, щоб той закінчував, і повернувся у світлицю. Позапалював та розставив свічки. Рішуче прибрав усі

ГУМОРЕСКА

льник же вимагає нестандартного підходу до справи...

Несподівано електрична лампочка під стелею замиготіла і згасла.

Стас визирнув на вулицю. Вікна усіх сусідніх дач були темні. У селищі часто без попередження вимикали світло.

— Треба шукати свічки.

Вони були на місці — лежали в шухляді стола, загорнуті в старі газети.

Вгледівши газети, Стас хвилину стояв у ваганні. І тут йому аж дух перехопило від несподіваної думки...

— Нестандартний підхід, каже-те?.. Буде!

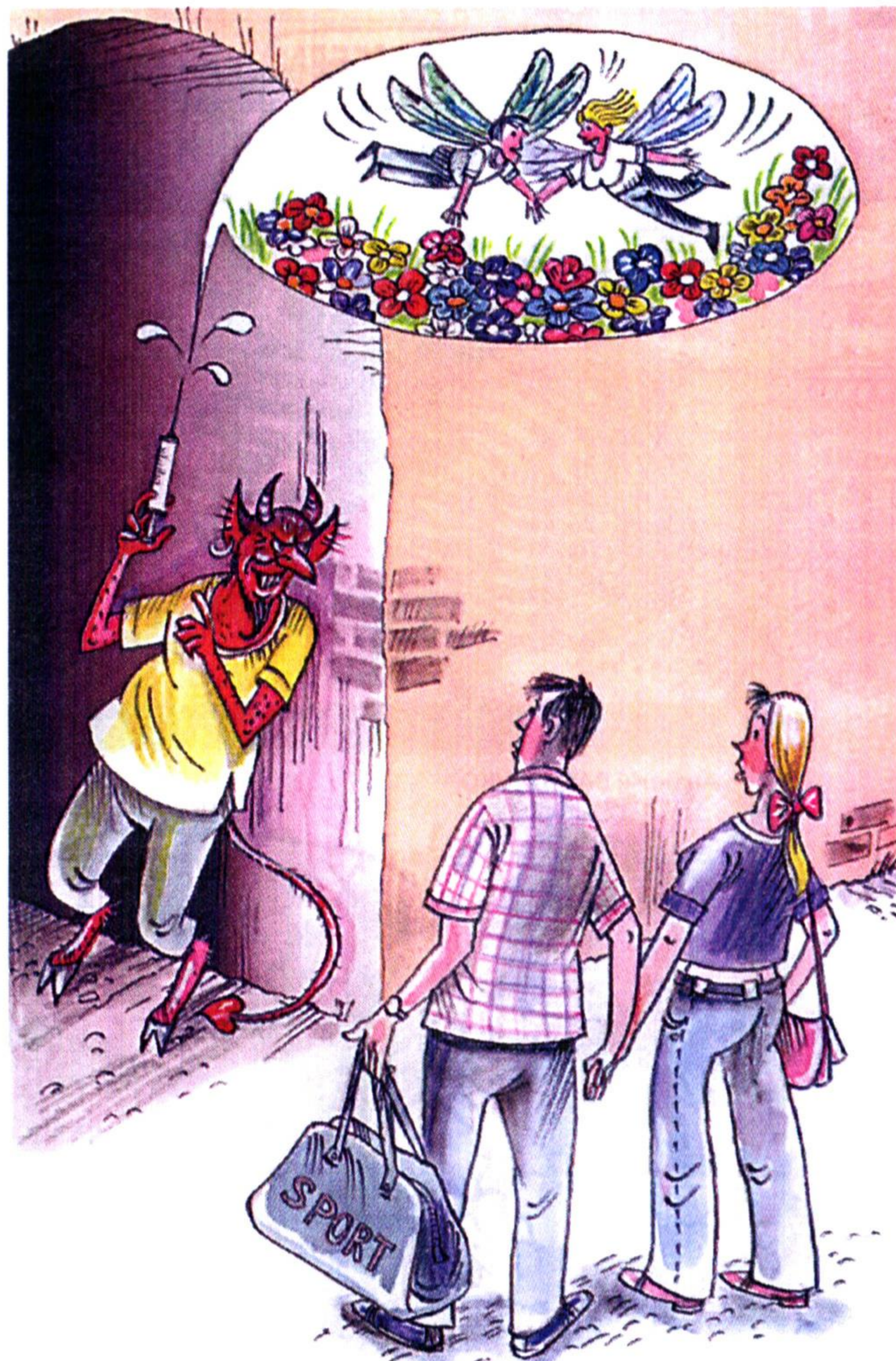
приготовлені страви, залишивши на столі лише миску з печеною картоплею, а поверх скатертини настелив старих газет... Потім замінив кришталеві келихи на гранчаки, нарізав товстими скибками хліб та сало, насипав на газету горбочок солі, виклав червону редиску і зелені листки салату...

— Тепер зовсім інша справа! Пити будемо тещину самогонку. А де ж цибуля?

— сполошився він. — Про цибулю забув!

Довелося стрімголов ле-

ЧИМ?

Василь читав газети вранці,
Ковтав знервовані слова,
І так їх, бідний, наковтався,
Що аж боліла голова.

Там лайка, натяки нечисті,
Дискусія там непроста,
Там опонентів ладні б з'їсти,
І виплювать, і розтоптать.

До столу Ганна запросила
(Сніданок подала вона)
І каже:

— Руки мий, Василю,
Бо фарба дуже там брудна.

А він всміхнувся через силу:
— Усе брудне там, хоч кричи,
Та руки я одмию з милом,
А в голові промию чим?

Володимир СТРЕКАЛЬ.

м. Київ.

— А ти впевнена,
що він без ГМО?

Володимир АДАМОВИЧ

— ПОКАЗУЄМО СПИСОК ЛІКІВ, НАЗИВАЄМО
ЇХ ЦІНУ І ХВОРИЙ ВИЛІКОВУЄТЬСЯ
МЕТОДОМ ШОКОВОЇ ТЕРАПІЇ...

тіти надвір і у темряві гарячково
нишпорити по грядках, висмику-
ючи із землі тонкі зелені леза сві-
жої цибулі.

Як тільки Стас помив її і поклав
добрячий пучок на газети, Петро
увів у світлицю усміхненого ше-
фа. Той, побачивши стіл, голосно
ковтнув слину і плавно призем-
лився на дерев'яний стілець.

...Шеф пив тещину самогонку,

— Жодних проблем. Обов'язко-
во дамо...

Після еної чарки шеф зиркнув
на годинник і перестав жувати.

— Це що, уже перша година но-
чі? Пора додому...

Усі дружно підвелися із-за сто-
лу.

— Вас підвезти чи лишає-
тесь тут ночувати? — чем-
но запитав шеф.

— Підвезіть, — сказав
Стас. — У мене вранці
є справи у місті.

...Незважаючи на
пізній час, у вікнах
Стасової квартири
світлось.

Катерина не спала.

— Ну як, удалося? —
поцікавилася.

— Наче вдалося...

— А чого ти такий сумний?

— Печінку приховило...

— Випий чаю із шипшини і ля-
гай спати.

Але ні чай із шипшини, ні чудо-
дійні пігулки, ні гаряча грілка не
допомагали.

Лише під ранок полегшало і він
впав у сон.

І приснилося йому: ніби його
призначили начальником, а те-
перішній шеф ходить у нього в
підлеглих. Кожного тижня він во-
зить Стаса у лазню і робить йому
еротичний масаж...

Розбудило Стаса клацання зам-
ка в дверях.

Катерина вже встигла з'їздити
на дачу, прибрати там сліди вчо-
рашнього застілля і повернутись.

Стас підвівся. Ноги тремтіли,

серце, наче дзвін, калатало в гру-
дях.

— Що ж ви вчора їли, коли усе
лишилося недоторканим.

— Застосували нестандартний
підхід, — сказав Стас.

— А два літри маминої горілки,
хто випив?

— Ми й випили...

— Тепер ясно, чого у
тебе печінка болить!

Катерина пішла на
кухню, але швидко
повернулася.

— Забула тобі сказа-
ти. У нас на дачі якийсь
негідник усі мої нар-
циси повиривав.

По Стасовій спині
побігли мурашки.

— Що т-ти с-казала? — запи-
наючись запитав він.

— Кажу, якась, вибач, падлюка
у мене на грядці усі нарциси по-
висмикувала... Щоб тому, хто це
зробив, руки назад повикручува-
ло!...

Стас пригадав, якою гіркою
видалась йому вчора цибуля і,
немов підкошений, упав на неза-
стелене ліжко.

...У понеділок за півгодини до
початку робочого дня блідий і
змарнілий Стас уже був у своєму
кабінеті. А рівно о дев'ятій про-
лунав телефонний дзвінок. Стас
уже знав, що це по його душу. Він
зняв слухавку і одразу почув го-
лос секретарки:

— Станіславе Тадеушовичу,
начальник просить вас зайти до
нього...

Стас опустив голову, глибоко

зітхнув і, як приречений на стра-
ту, повільно пішов до кабінету
шефа.

Але шеф зустрів його привітно і
весело. На його обличчі не було й
сліду хвороби чи втоми:

— Хочу сказати, що ми чудово
провели суботній вечір. Більше
того, вчора у мене були поважні
люди, і я їм розповів про вашу
розслаблюючу вечерю. Знаєте,
усі вони напрошуються в гості і
мріють скуштувати вашої неймо-
вірної цибулі... Ви не забули, що
обіцяли передати сіянки для мо-
єї дружини?

Стас лише кивнув головою.

— Ще раз дякую, — сказав шеф і
міцно потиснув руку. — Можете йти.

Стас полегшено зітхнув
і вже узався
був за ручку
дверей, як на-
чальник вигук-
нув:

— Забув ска-
зати про го-
ловне!

Стас знову
напружився.

— Щойно я під-
писав наказ про призна-
чення вас завідувачим конст-
рукторським бюро. Можете вже сьо-
годні приступати до виконання
своїх нових обов'язків...

Останніх слів шефа Стас не
зрозумів, бо у голові крутилася
лише одна думка: де взяти цибу-
лю, що так сподобалася началь-
никові?..

Володимир ШИНКАРУК.

м. Житомир.

заїдаючи її печеною картоплею,
а також бутербродами із салом та
цибулею.

— Чудовий день... точніше, ве-
чір... — Начальник знову захру-
мтів цибулею. — Давно не мав
такого задоволення. Після такої
лазні і такої вечері можна гори
звернути!.. Подайте мені іще ци-
булинку. Чудова! Звідки? Невже
з базару?

— Та ні, дружина сама вирос-
щує, — скромно пояснив Стас.

— Вона у нього — справжній Мі-
чурин у спідниці, — додав Петро.

— Чудова цибуля! Якщо можна,
хай дасть сіянки. Попрошу і свою
дружину таку смакоту вирощува-
ти...

НАРОДНІ УСМІШКИ

ДВА СЛОВА

У зоомагазині чоловік
вибирає папугу.

— Оцей, — показує про-
давець, — коштує п'ятсот
гривень. Він знає двад-
цять слів. Поруч із ним
— балакучіший. Знає аж
п'ятдесят слів. За нього
треба дати тисячу.

— А чому он той, що
вгорі, коштує аж три ти-
сячі?

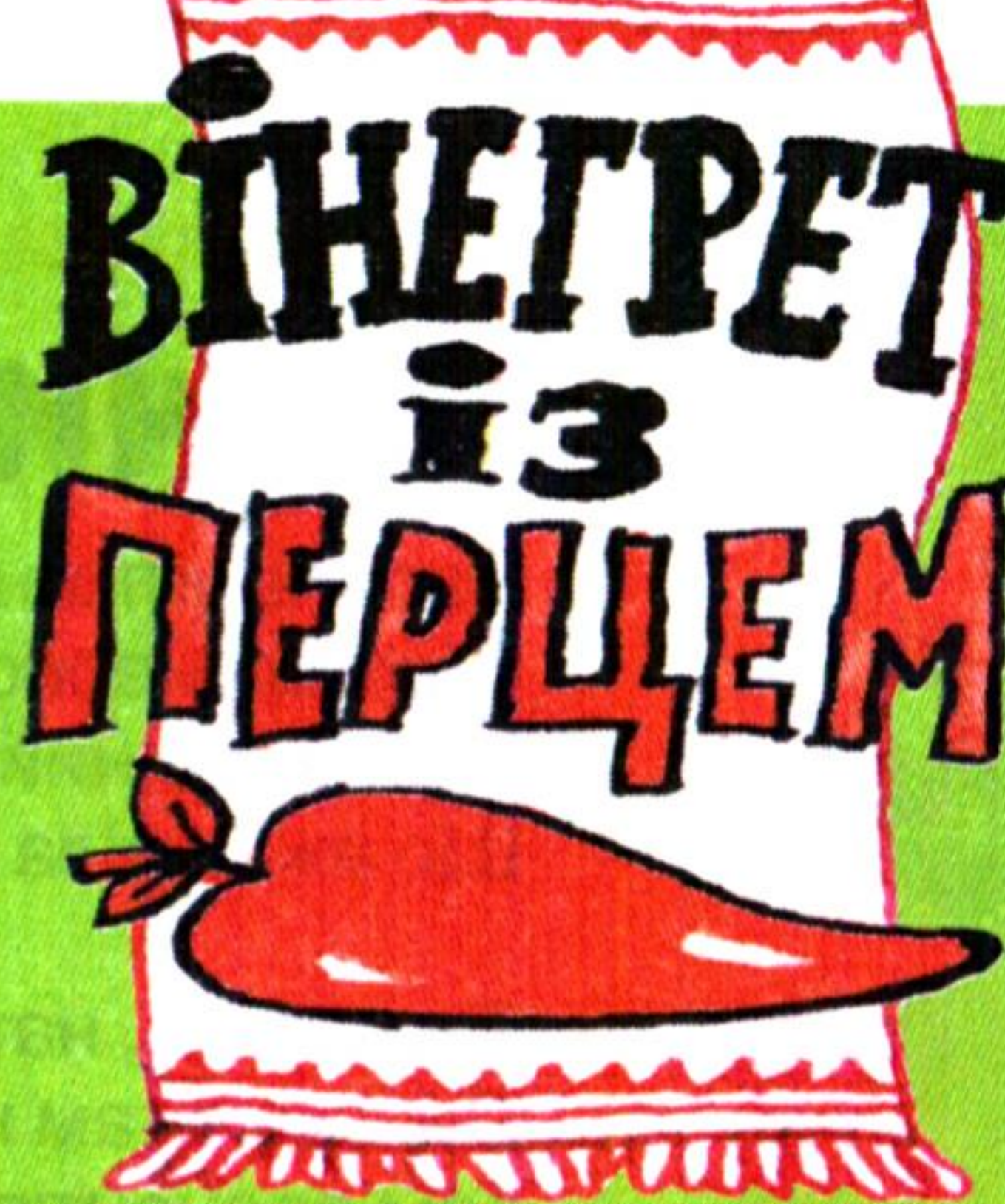
— Бо найперспектив-
ніший.
— Але ж на табличці
написано, що він знає
усього два слова!
— Так, зате ж які! Він
уміє говорити: «Модер-
н-рнізація кр-р-раїни».

ЗГАДУЮТЬ

Ветерани — як ново-
річні ялинки: раз на рік
про них згадують, при-
крашають, водять нав-
коло них хороводи, а
потім їх забувають до
наступного року.

Почув і записав
Григорій ТАРТАК.
смт Чечельник
Вінницької області.

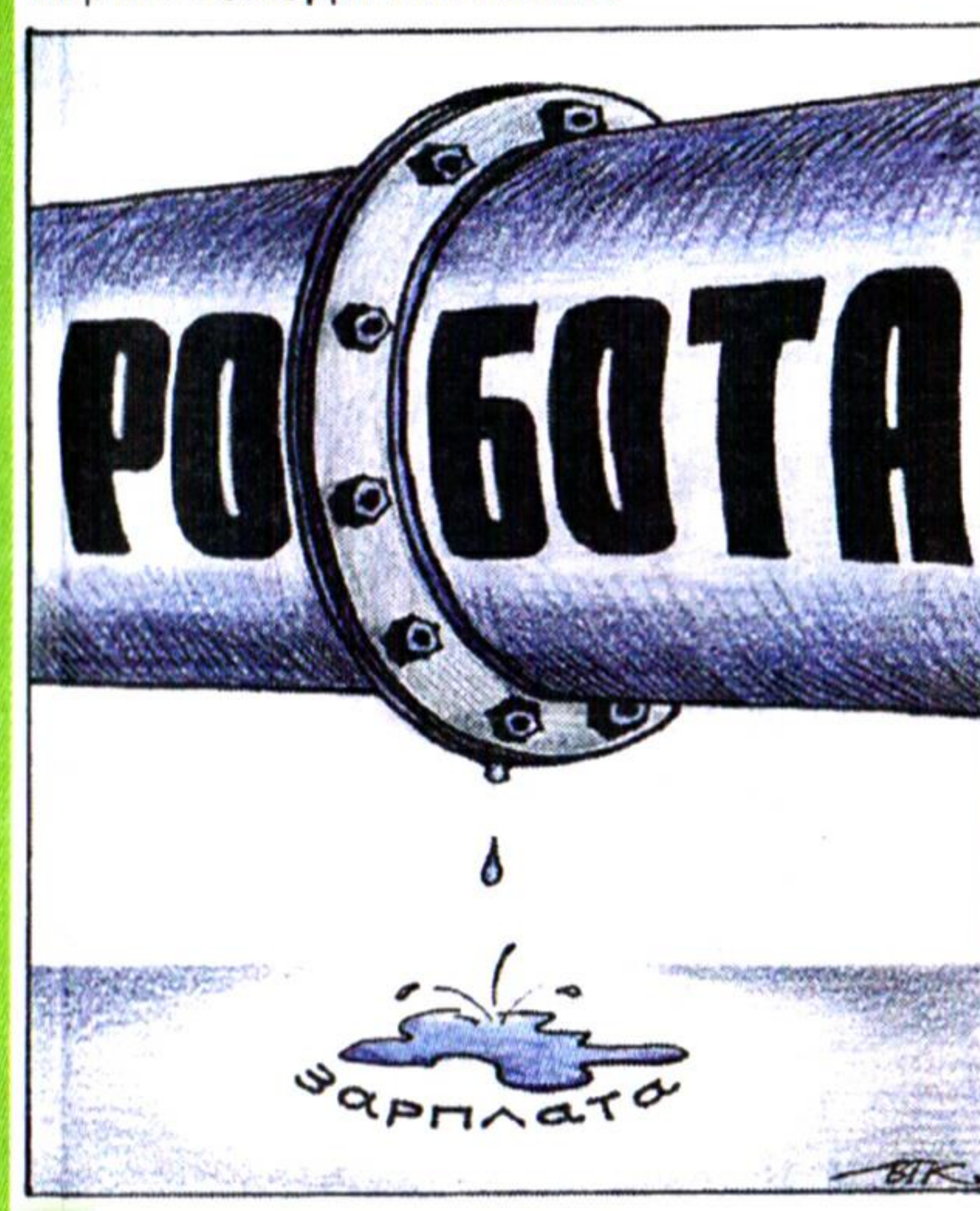
Кирило ВОЛОДІН-ПАНЧЕНКО

Олександр МОНАСТІРСЬКИЙ

Кирило ВОЛОДІН-ПАНЧЕНКО

Микола КАПУСТА

НАРОДНІ УСМІШКИ

ЩОСЬ ВОНО НЕ ТЕ...

— Пікарю, на роботі
мені завжди здається,
що за мною ходять якісь
незнайомі люди.
— А що за робота у вас?
— Працюю у музеї ек-
курсиводом.

Почув і записав
Тарас ПАПЯНИЧНИК.
смт Борова
Фастівського району
на Київщині.

НОРМАЛЬНІ

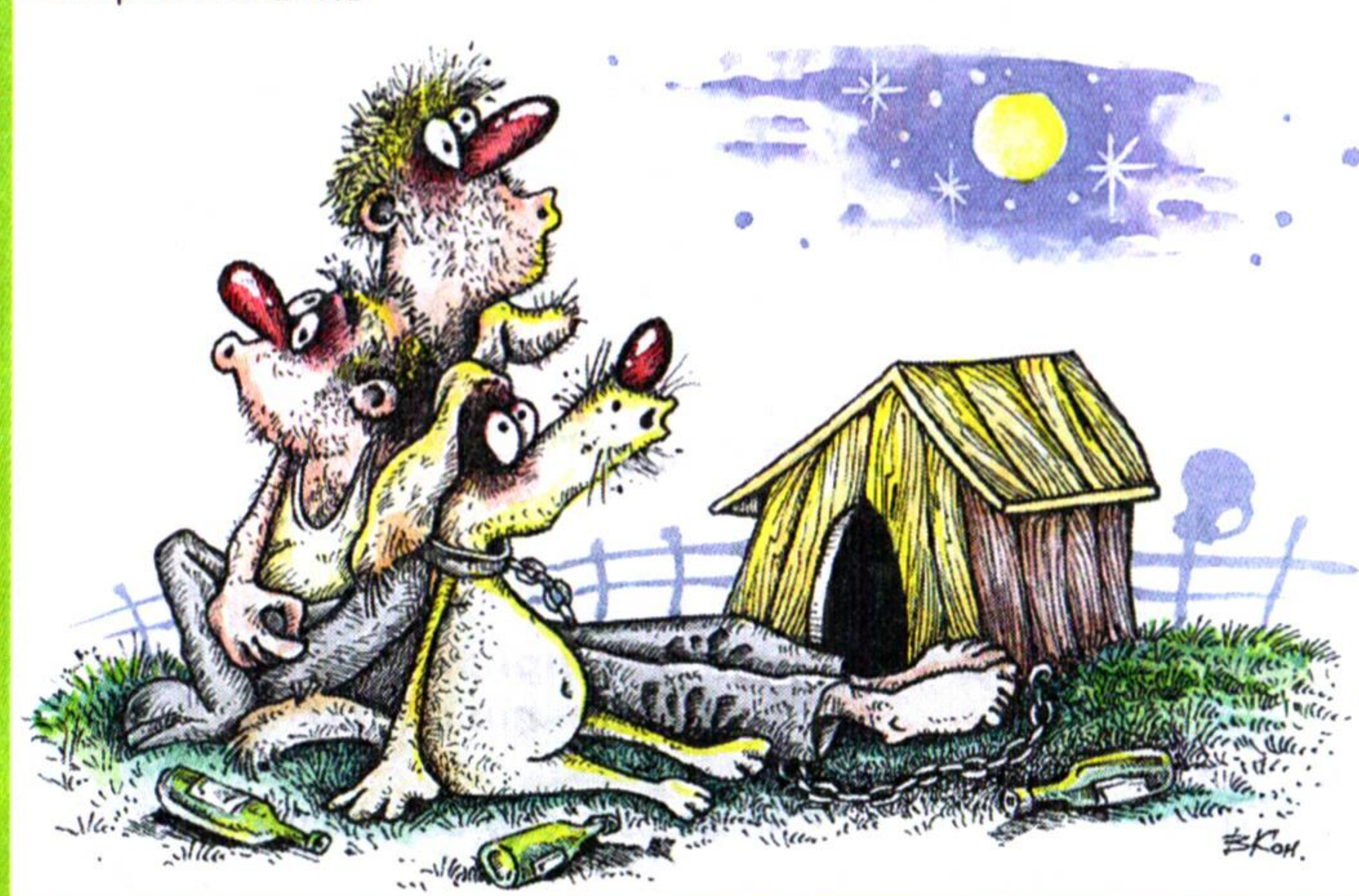
Замовник запитує бу-
дівельників:
— А не занадто тонень-
кі стіни будуть?
— Нормальні. Ми же ж
шпалери наклеїмо.

ЧОМУ ДОРОЖЧАЄ?

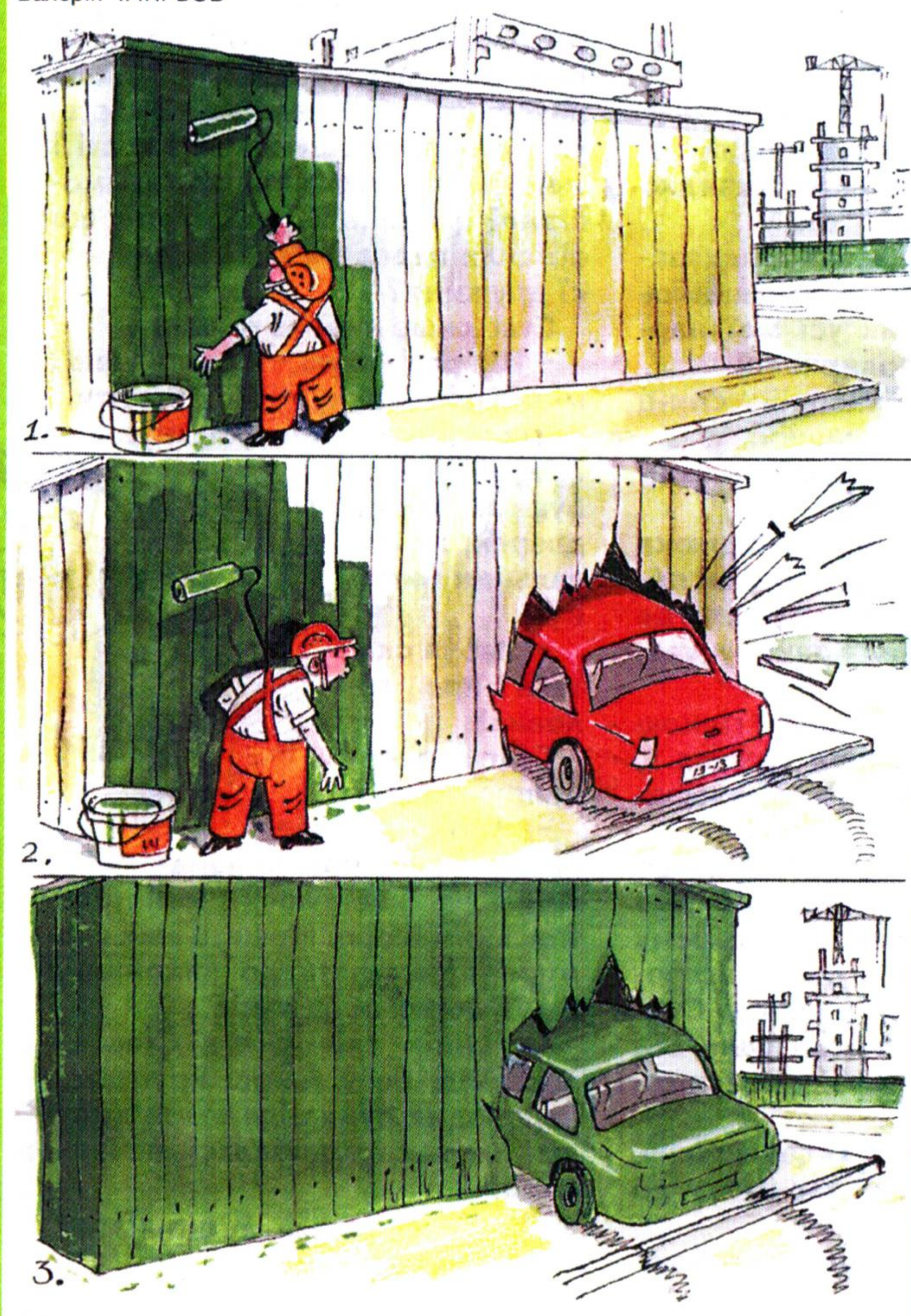
— Чому ціна нафти на
світовому ринку падає,
а ціна бензину у нас зро-
стає?
— Мабуть, дорожчає
те, чим бензин розбав-
ляють.

Почув і записав
Микола ТКАЧЕНКО.
м. Тростянець
на Сумщині.

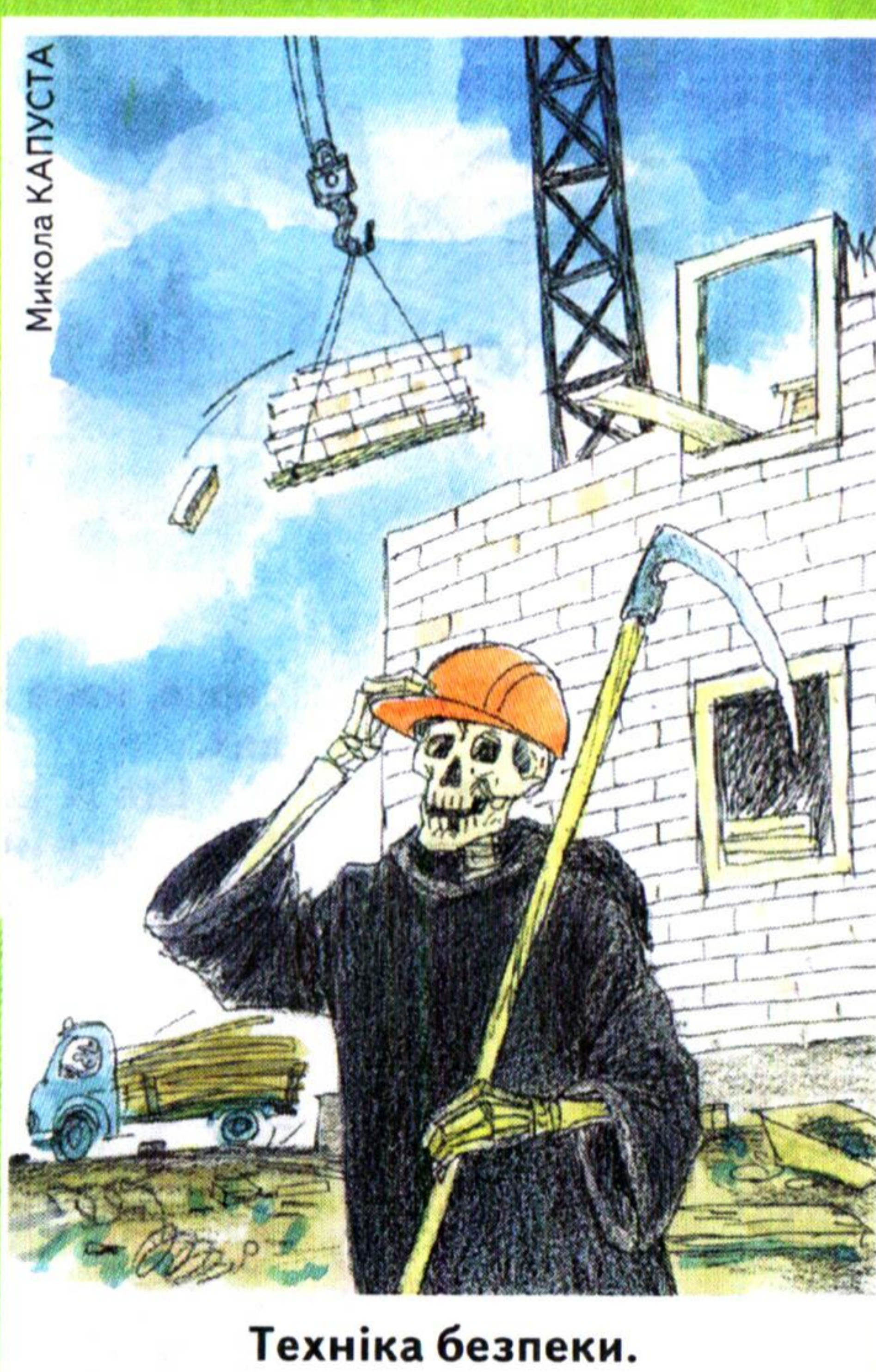
Віктор КОНОНЕНКО

Валерій ЧМИРЬОВ

Микола КАПУСТА

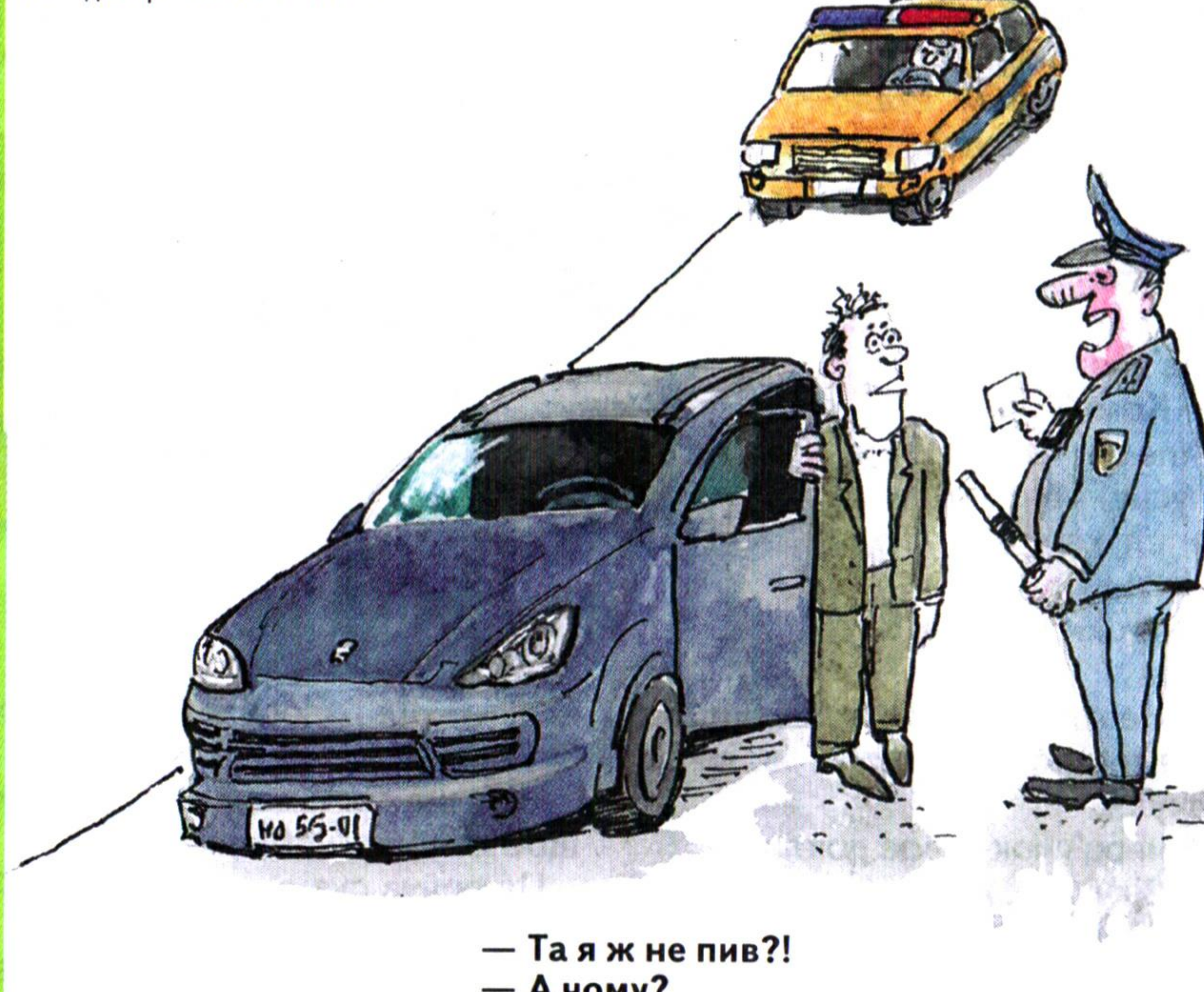

Техніка безпеки.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

Володимир СОЛОМАШЕНКО

— Та я ж не пив?!
— А чому?

Володимир СОЛОМАШЕНКО

НАРОДНІ УСМІШКИ

ПРО ВЧИТЕЛІВ

Нашому вчителю на
одну ставку їсти нічого, а
при роботі на двох — ні-
коли.

ВІДПОВІДІ

Дружина запитує чо-
ловіка:
— Ти чого так довго до-
брався додому?
— Та даішник гальмо-
нув. Ставив дурні запи-
тання й дуже принохува-
вся до моїх відповідей.

ПОТРІБЕН АДВОКАТ

— Тату, я вирішив учти-
ся на адвоката.
— Правильно, а то про-
курор у нашій сім'ї є, а
адвоката поки що нема.
— А хто в нашій сім'ї
прокурор?
— Як, «хто»? Твоя мама!

ЗВИК

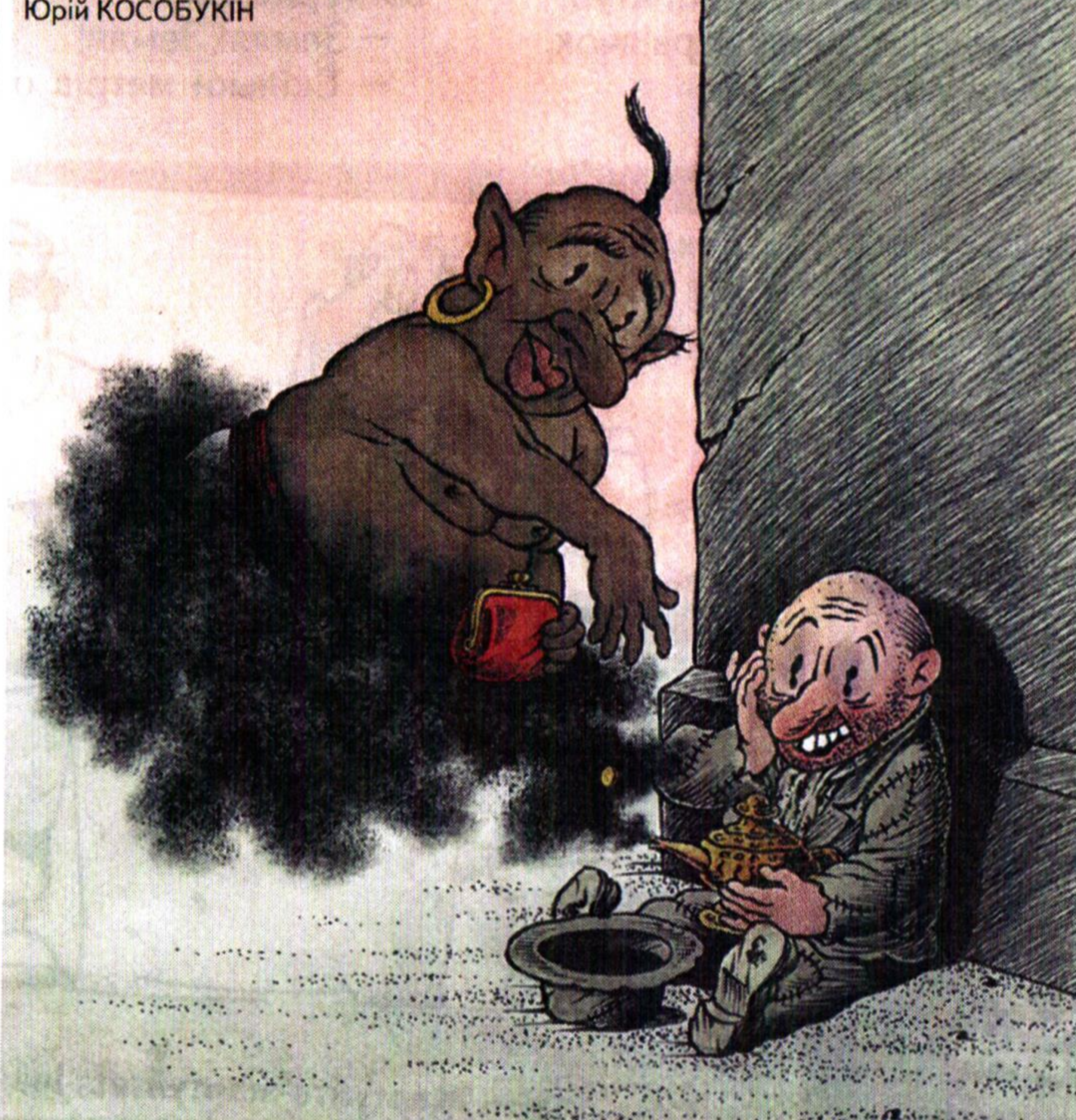
Прохожий запитує ро-
бітника, який довбає ас-
фальт відбійним молот-
ком:
— Як ви можете терпіти
такий шум?
— О, я звик! Двадцять
літ пропрацював учите-
лем у школі!

Почув і записав
Роман КРИКУН.
м. Сокаль Північної області.

Олег ГУЦОЛ

Юрій КОСОБУКІН

СЛОВНИЧОК-ЖАРТІВНИЧОК

МЕТЕЛИК – двірник.
 ГЕНДЕЛИК – далекий.
 ГОДИННИК – підлабузник.
 СОТНИК – бджоляр.
 ПЛАКАТ – плаксій.
 СТЕЖКА – наглядка.
 МЛИНЕЦЬ – малий млин.
 КІНЕЦЬ – коник.
 ГАМАН – ненажера.

Сергій КОВАЛЬЧУК.
 м. Київ.

Ти спроквола прокидаєшся — і новий день наповнює тебе новою і новою (точніше — наполегливою) інформацією.

— Нам жити стало краще... — і душа твоя прокидається, підноситься, уповає... — Нам жити стало веселіше...
 І тебе вже якийсь черв'ячок питає:

— Кому?

Але ти його присаджуєш: «Мовчи! Краще слухай, що люди кажуть».

Ти й сам сідаєш і слухаєш.

— Нам жити стало привільніше. Ми все зробили, щоб і люди це відчули!

А черв'ячок і своє докладає:

— Відчули... Аж по саму зав'язку!

— Цить! — кажу йому. — Слухай... Ми привчені слухати, що тобі кажуть...

А тут урочисто звучить:

— Ми підвищили зарплату...

— Чуєш?! — знову черв'ячок.

— Слу-у-ухай!

— Середня зарплата у нас тепер зросла...

— Та-ак... У того — гривня, а в того мільйон... А середня он

Два? Три?..

— Скільки очі бачать!

— А мої очі тільки машини бачать. Спереду — машини, у дворі

верху воду נוшу, щоб полити.

— От!.. От!..

— Жителі одного під'їзду платять шість тисяч гривень за смужку прибудинкової території.

Фасад — і крок назад. А там — хідник і машини, машини, машини... То хто має платити? Я чи мені? Хто відшкодує ті збитки, які завдають моєму здоров'ю оті машини?

— А де ж їх ставити? Стоянки є?

...Гала-бала, гала-бала, гала-бала... А ви кажете, чого серце болить!

Прокидаюся, продираю очі, прислухаюся... А черв'ячок:

— І це ще не все! Тепер вони працюють над тим, як збагатити державну скарбницю додатковими надходженнями...

Я трохи, може, й полежав би, та з переляку зірвався на ноги — а що як на територію постелі податок придумають?!

Дмитро ЧЕРЕДНИЧЕНКО.

м. Київ.

ГУМОРЕСКА

яка!.. — ще голосніше обурюється черв'ячок.

— А ще ми підвищили тарифи, щоб поповнити бюджет...

Це почув сусід, і з балкона докинув своє слівце:

— А до тарифів зарахували плату за прибудинкову територію!

— І що входить до прибудинкової території?

— Земля! Земля!

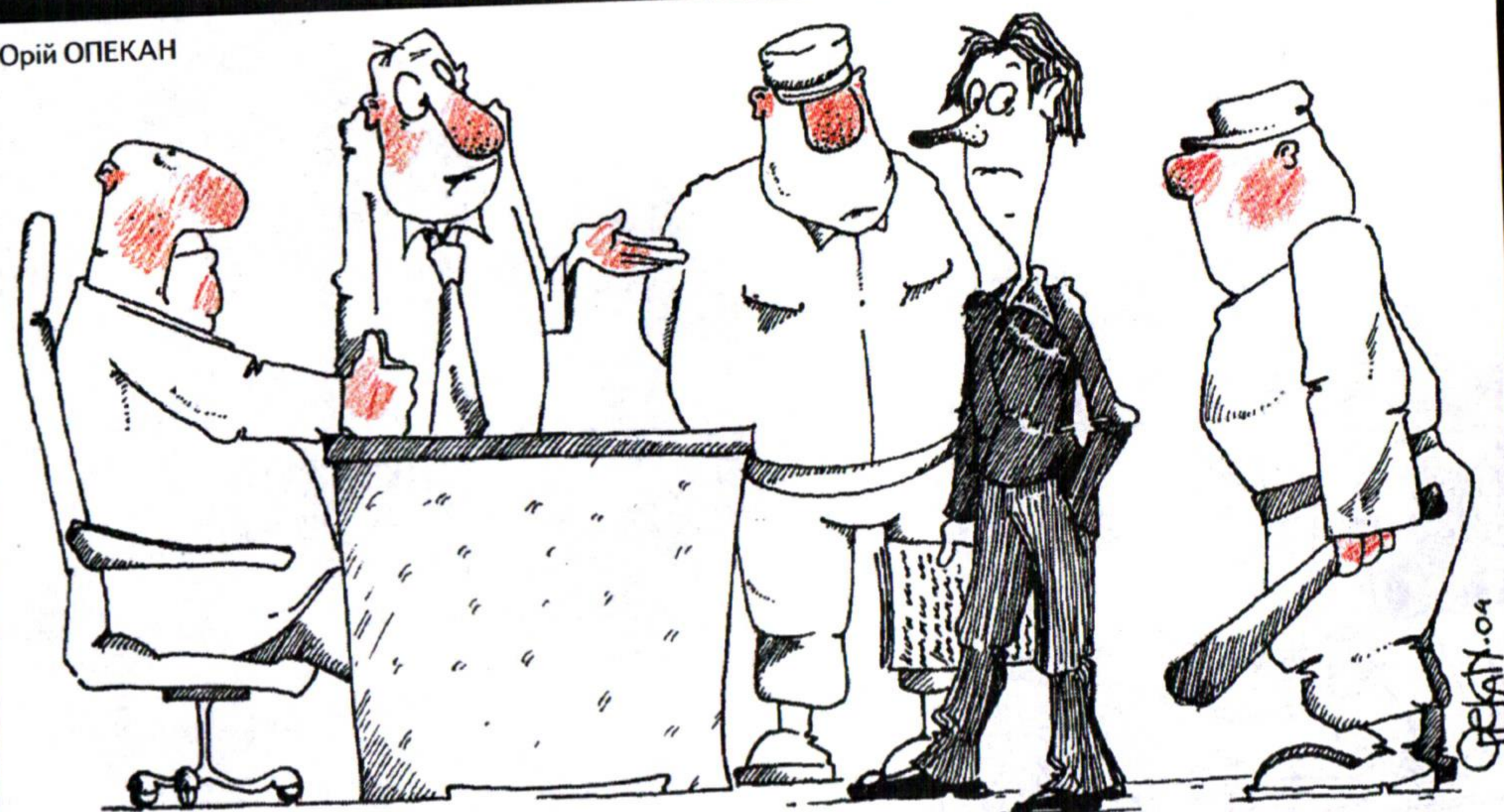
— Скільки метрів од будинку?

— машини. Нікуди й кроку ступить. Куди не повернись — скрізь смердить. Нічим дихати.

— Нехай за прибудинкову територію і платять оті машини, що на ній стоять, — почувся жіночий голос.

— А ви, значить, платити не будете?

— Не буду, бо моєї там немає... Під самісіньким будинком три квітки доглядаю. Із восьмого по-

— Жартуйте-жартуйте!.. Іван Іванович любить гумор.

кримінальні сюжети

МАЙЖЕ З НАТУРИ

ЩОБ УПІЗНАТИ

Власті Єгипту і Туреччини висловили побажання, щоб українські туристи фотографувалися на закордонні паспорти п'яними.

ДОЗВОЛЕНО

У церкві після служби священнослужитель каже вірянам:

— А ковбасу, яка коштує усього тридцять гривень, у піст їсти можна...

СКАНДАЛ

У день весілля жених випрасував свої штани через фату нареченої.

Надіслав Сергій МАЯРЧУК.
с. В. Цвілія
на Житомирщині.

ГОЛОВА І НОГИ

Викладач читає лекцію про кровообіг. Потім запитує студентів:

— Якщо я висітиму на турніку вниз головою, то кров акумулюватиметься у мене в голові. А коли я стою на ногах, кров у них не акумулюється. Чому?

Із заднього ряду чується голосок:

— Може, тому, що ноги у вас не порожні.

НАЗБИРАЄ

— Оксано, а мій чоловік гроші на машину збирає.

— І багато вже назбирав?

— Багатенько. Скоро шубу куплю.

Надіслав
Артем КРОПИВНИЦЬКИЙ.
м. Волноваха
Донецької області.

МОВА

— Ти звідки так добре вірменську мову знаєш?

— А в нас у школі учителем англійської був вірменин.

РІЗНИЦЯ

Для когось — усього лиш посвідчення водія, а для автоінспектора — хлібна карточка.

ЗАРПЛАТА

Директор зібрав своїх підлеглих:

— Будете добре працювати, у вересні підвищу зарплату.

— Та скільки ж можна?! — обурилися підлеглі. — Зарплати не виплачуєте, а тільки підвищуєте та підвищуєте...

Надіслав Микола БУЗУПУК.
смт Кринички
на Дніпропетровщині.

● Маю дві вищі освіти. Візьміть вагони розвантажувати!

● Добре, що ревізійні комісії

ДУМКИ ВГОЛОС

попереджують про свій приїзд, інакше доводи-

лося б чекати поки столи накриють.

Василь ТИТЕЧКО.

с. Мале Вербче
на Рівненщині.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Постій тут та подивись, чи не йде хто, а я, нарешті, скажу йому все, що про нього думаю.

ЗАПИТАННЯ — ВІДПОВІДЬ

ЯКИЙ найкращий спосіб скуднення?
Не їсти натщесерце.

м. Кодима Одеської області.

Андрій КОРЧИНСЬКИЙ.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

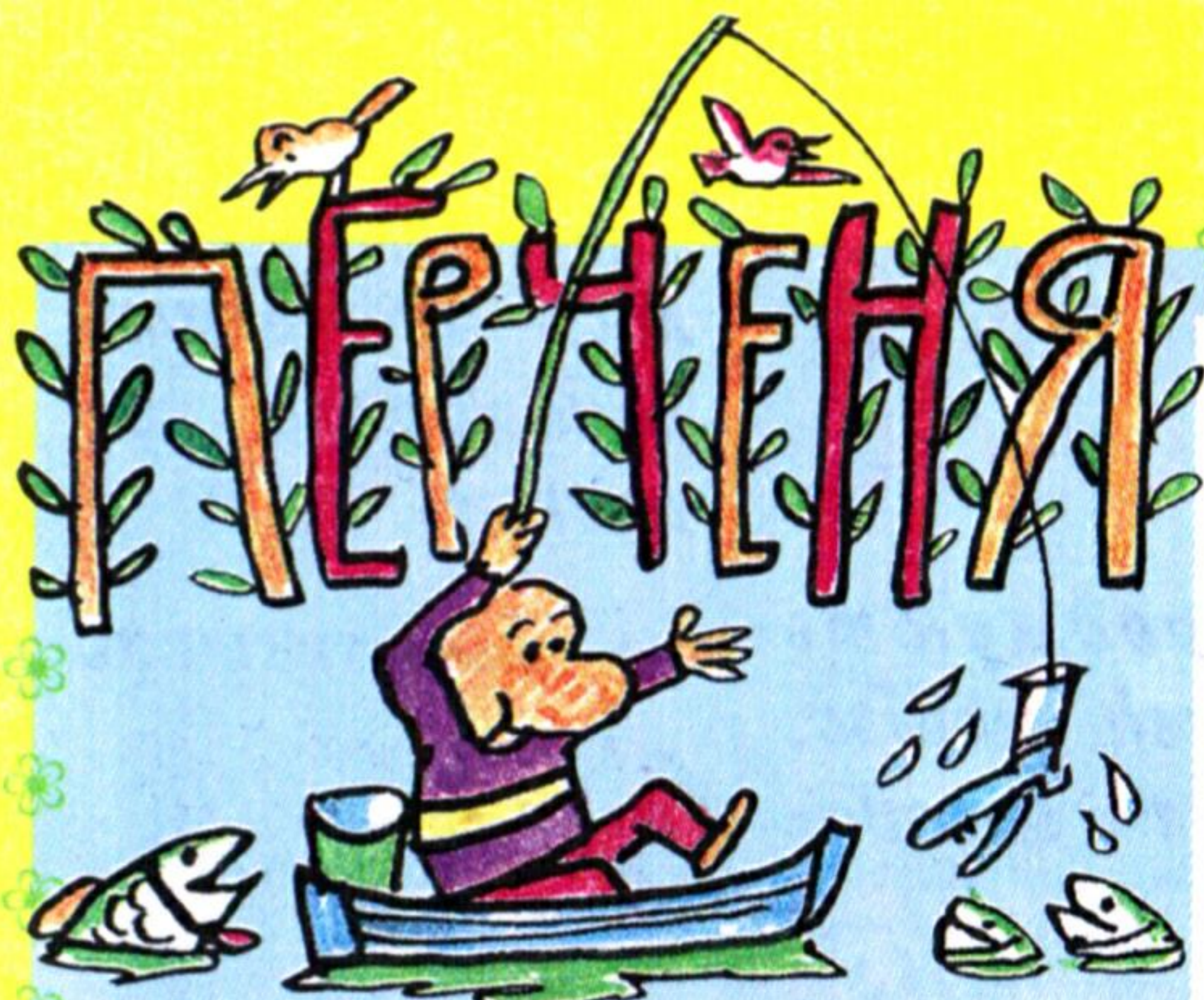

— Діду, ви ж уже втретє сьогодні приходите! Ще раз вам повторюю: грошей нема!

Володимир АДАМОВИЧ

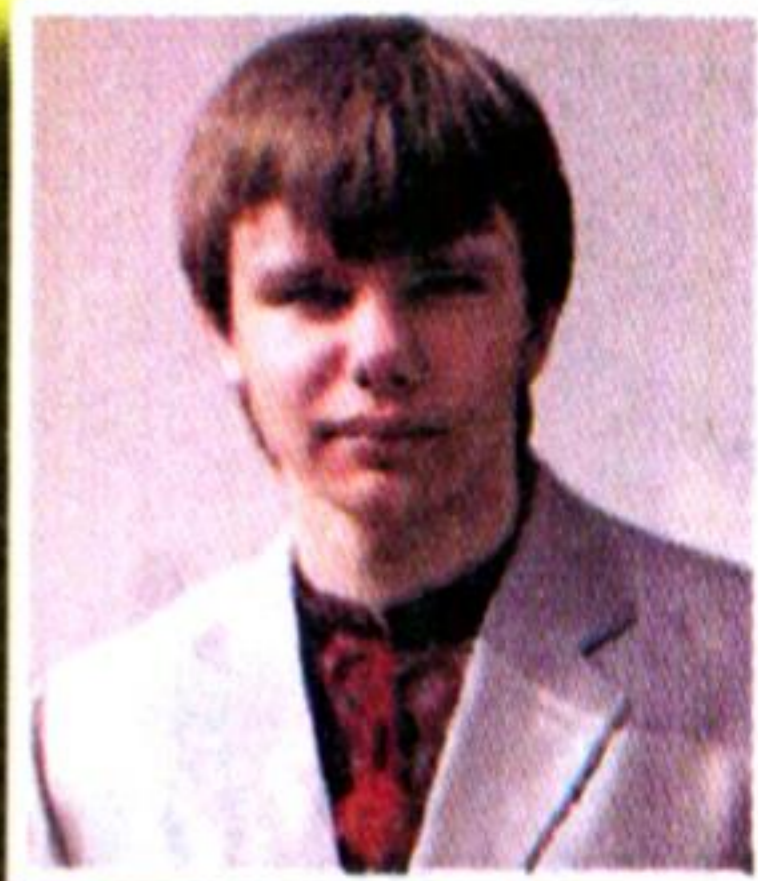
АВ

Сторінка для дітей

Дебют у «Перці»

Петро КАТЕРИНИЧ цього року закінчує 11 клас Любиковицької школи. І він уже автор трьох книг для дітей: «Черевички», «У країні Білих дзвоників», «Квакослухання», в яких багато кумедних пригод і гумору. У «Перці»

Петро друкується вперше. Та ми сподіваємося, що відтепер він стане нашим постійним автором.

ЧЕРЕВИЧКИ

На травичці біля річки
Загубив хтось черевички.
Приміряв собі їжак —
Не підходять аніяк.
І Зайчаті, й Жабеняті
Теж вони великуваті,
Й замалі для Ведмежат...
Так і досі там лежать.

ДІД ОПЕНЬОК

Дід Опеньок під пеньком
Замахнувся рудим ціпком:
«Зупинися! Не пущу —
Застарий я для борщу!»

СЕРДИТИЙ ТЕТЕРУК

Сердитий Тетерук на Зайця:
«Чому ти й досі не заснеш?»
«Заснуть я дуже намагався,
Та ти на дереві хропеш».

Петро КАТЕРИНИЧ.

с. Любиковичі
Сарненського району
Рівненської області.

Чому у сімействі індиків —
індик та індичка? У гусячій
родині — гусак і гуска? А в
курачій — курка і півень?

А тому, що півні — вдатні
співачи. І здавна допомага-
ють сонечку порядкувати у
світі.

Щоправда, колись дуже
давно півні співали не одну
пісню, а кожен — свою.

Тож коли треба було розбу-
дити сонце, то звідусіль лу-
нало:

— Ого-го-го!
— Еге-ге-е!
— Ду-ду-ду!

Отаким галасом вони не ли-
ше сонечка будили, а й міся-
ця із зірками. Прокинуться
ті й повипливають на небо.

А куди це годиться: сонце
і місяць із зірками разом сві-
тять?

Непорядок.

Місяць сердився.

— Ти, — каже сон-
цю, — навчи своїх
помічників так спі-
вати, щоб вони ли-
ше тебе будили.

От сонечко й за-
журилося: де таку

пісню взяти?
А поки що
попросило
всіх півнів на
землі не співа-
ти — щоб не плуталися день
і ніч.

КАЗКА

Та без них, вірних помічни-
ків, воно наступного ж ранку
і проспало.

І знову прикрість — на не-
бі ні сонця, ні місяця! День
чи ніч? Ніхто не знає.

Ось тоді четверо друзів —
півники Кублик, Кулешик,
Ріжок і Куделько вирішили

допомогти сонечку. Поради-
лись, як це зробити, і полеті-
ли до нього.

— Добридень, сонечку!

— А хто це до мене в гості
завітав? — здивувалося во-
но.

Кожен півник хотів назва-
ти своє ім'я першим.

— Ку... — встиг вимовити
Кублик тільки частину свого
імені.

Бо Кулешик не дав йому за-
кінчити.

— Ку... — почав він.

А тут і Ріжок поквапився:

— Рі...

А Куделько від хвилюван-
ня теж тільки початок свого
імені вимовив:

— Ку...

Сонечко й почуло:

— КуКуРіКу.

— Гарна пісенька у вас! —
зраділо воно. — Хай її півні
і співають. А всі у світі зна-
ють: це півникова пісня для
мене, сонця!

Відтак і повелось: півнико-
ве кукуріку більше не будить
місяця. Ця пісня тільки для
сонечка.

Світлана ПРУДНИК.

КРОСВОРД

Якщо ви правильно
розгадаєте кросворд,
то у виділеній гори-
зонталі прочитаєте
назву звіра, якого час-
то можна побачити в
цирку, як актора.

1. Родич мухи.
2. Зорі, хмари...
3. Плазун завдовжки 38 папуг.
4. Супутник жарту.
5. Найбільш каніку-
лярна пора.
6. Чубатий птах.
7. Рослина, яка цвіте
синьо-синьо.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

РИБА З РАКОМ

Несе чоловік додому дві пляшки пива. Сусід побачив та й питає:

- Пиво з чим питимеш, Андрію?
- З раком.
- Де це ти серед зими рака зловив?
- Та жінка в мене — Рак за гороскопом, вона теж пиво любить.
- І з чим же вона його п'є?

Міні- УСМІШКИ

- Та з рибою ж.
- Сама? Без тебе?
- Чом це без мене? Риба — це я за гороскопом.

ПОБАЧЕННЯ

Нарешті хлопець відважився завітати в гуртожи-

ток — у гості до своєї коханої. Поговорив, поохав, позітхав, пом'явся і, ні на що більше не зважившись, подався додому.

Розчарована дівчина до подружки:

- Якщо він прийшов, то чого пішов?! А якщо пішов, то чого прийшов?!

Ольга ПАВЛЕНКО.

с. Бабанка
Уманського району
Черкаської області.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

- Кажуть твої тато й мама горщики побили?
- Пусте. Дідусь нових наробить.

КОНКУРС ДОТЕПНИКІВ

Як швидко летить час! У березневому числі журналу святковим видався букет, у чийсь руці, що стирчала з каналізаційного люка (малюнок Віктора Кононенка), а сьогодні — усе в цвіті! Усе — квітне, бує; природа вітає своїм квітом і жінок, і чоловіків, і випускників шкіл, і гомінливу дівчор, яка он весело щебече на зеленому лужку-моріжку... Але ж художник щось-таки мав на увазі, малюючи отого «несподіваного» букета...

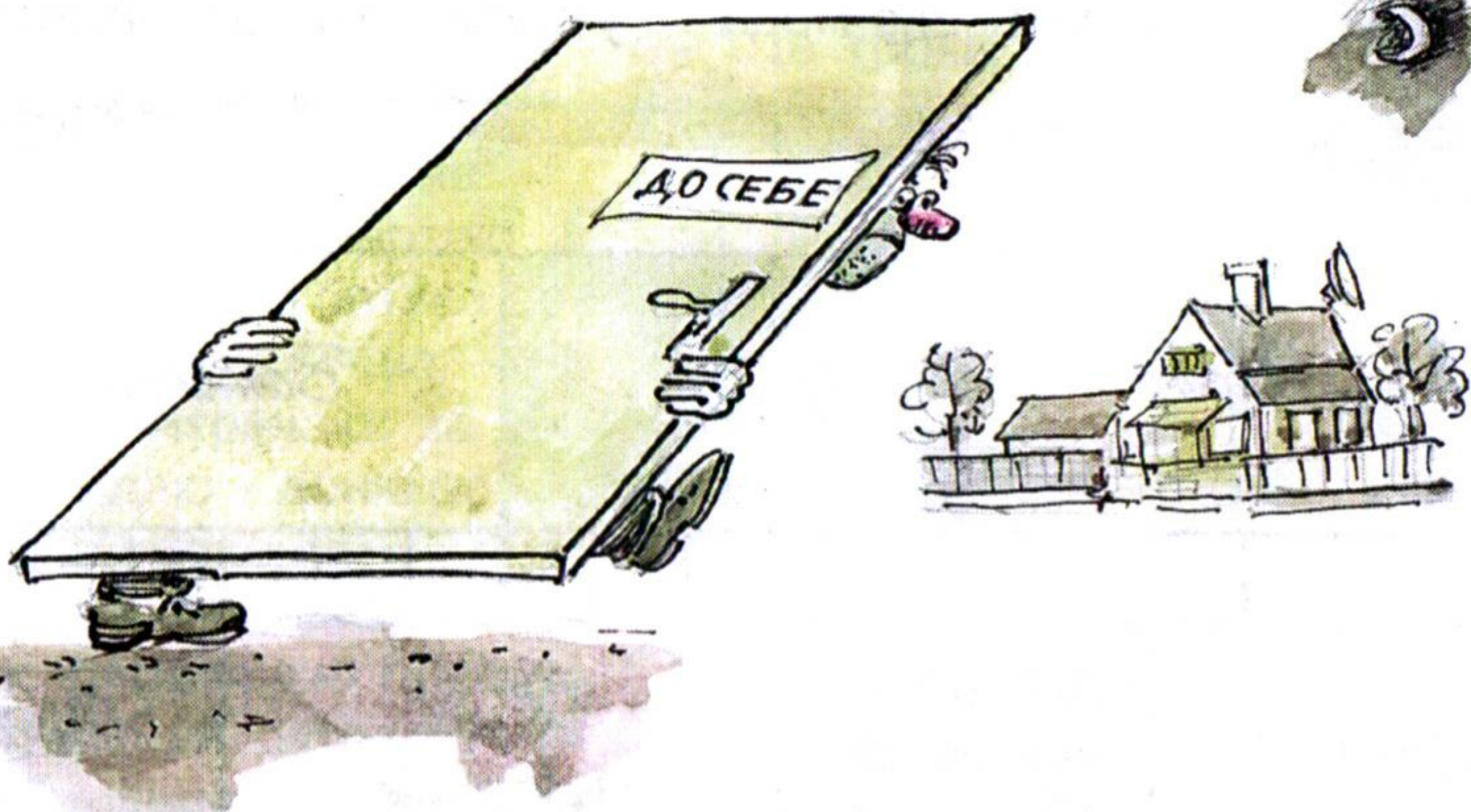
У кожного учасника конкурсу дотепників було своє бачення намальованого. Найвдалішими підписами наше журі цього разу визначило: «Міськкомунгосп вітає усіх жителів міста з підвищенням тарифів на комунальні послуги!» (Віктор ЯРОСЛАВИЧ, м. Зборів на Тернопіллі); «Вище голову!» — сказав закоханий і полетів у люк» (Григорій МАНЬКО, м. Черкаси); «Голос із люка: «Купуйте! Без ГМО!» (Василь КОЧУБЕЙ, смт Горностаївка на Херсонщині).

Вітаємо!

Переможці отримують книги сучасних українських гумористів з автографами авторів.

І чергове завдання: придумайте дотепний підпис до карикатури Володимира Соломашенка.

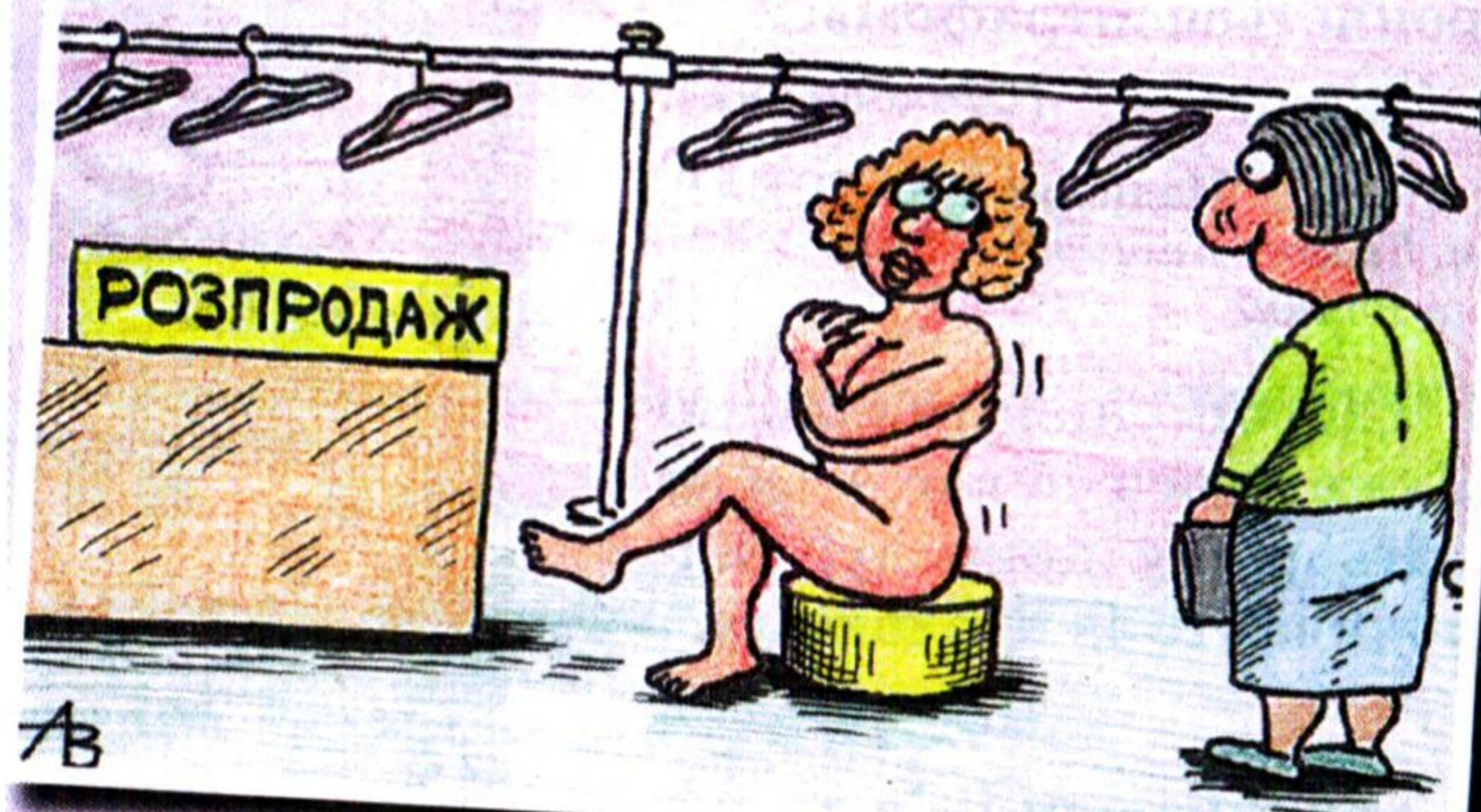
На переможців чекають призи.

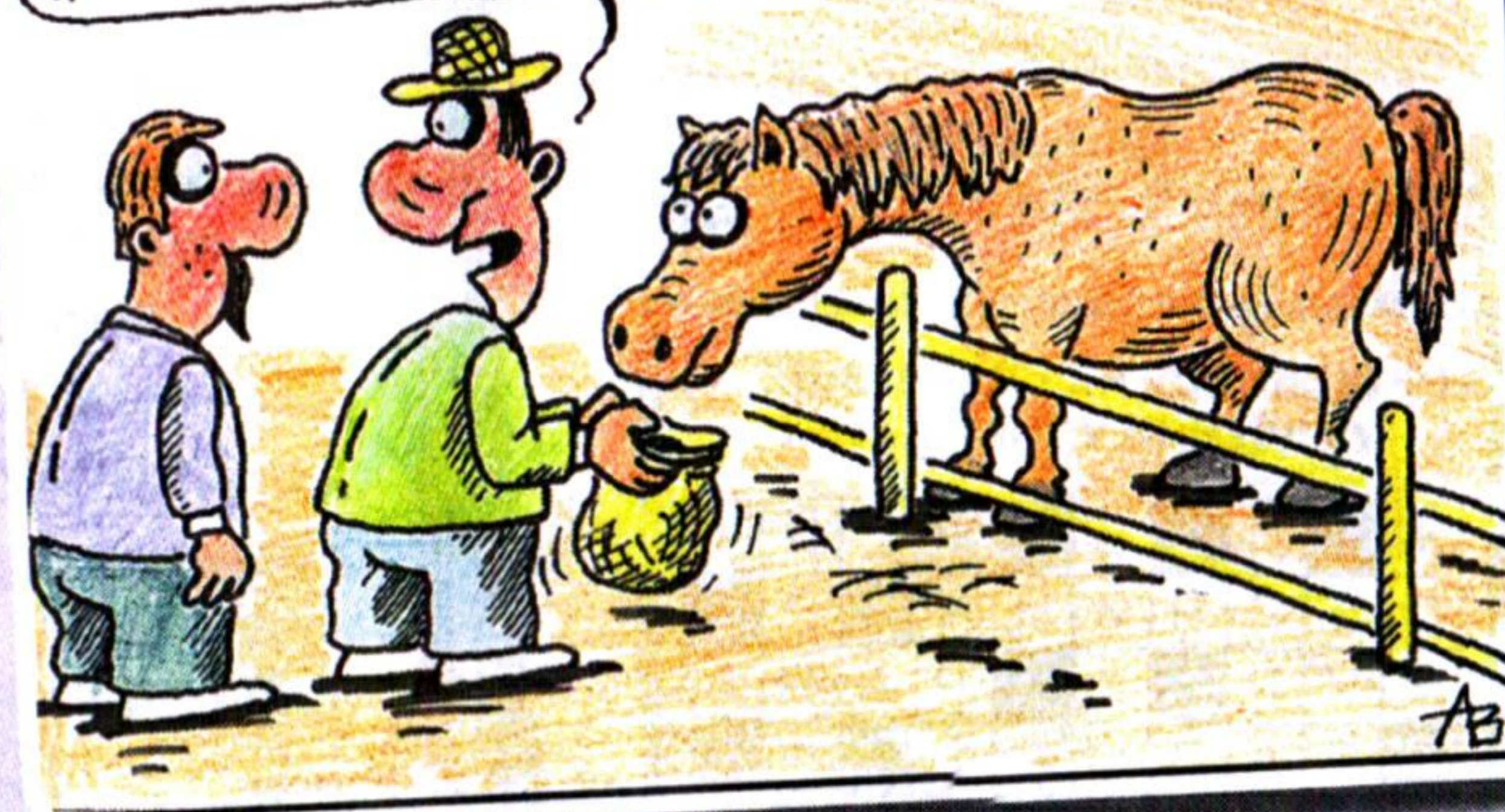
Малюнки Володимира АДАМОВИЧА

ЖІНОЧИЙ ОДЯГ

— ПОКИ НЕ СКАЖЕШ ЙОМУ: «ВІВСЯНКА, СЕР» — ЇСТИ НЕ БУДЕ...

— ЩЕ, ДАВАЙ ЩЕ...

— ВАСИЛЬ ПРИЙШОВ НЕТВЕРЕЗИЙ, ТОМУ ВІН, МАБУТЬ, НА ОБ'ЄКТІ "УКРИТТЯ"...

Страхіте Не в геста... ПЕРО

«Ми були в зоопарку і на мене дивилися звірами всі птахи і звірі».

«Мандрівник Прожевальський зловив дикого коняку, дослідив його і описав як свого коня під своїм прізвиськом».

(Із шкільних зошитів).

«До уваги громадян. Пастися з худобою на сінокоші категорично забороняється штрафом».

(Оголошення).

Надіслав Іван ТОКАР.
м. Камінь-Каширський
на Волині.

«Дорогі співвітчизники! Дуже просимо вас – бережіть рідну природу! Відпочивайте за кордоном».

(Із плаката).

«Вибираючи ім'я та побатькові для Акакія Акакійовича, Гоголь не пожалів свого героя».

(Із шкільного твору).

Надіслав
Василь МОМОТЮК.
с. Росошани на Буковині.

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД,
УМІЩЕНИЙ У «ПЕРЦІ» № 4

Ж	П	В	Ж	Е	С	Т
О	Б	О	Ч	И	Н	А
М	У	Р	Х	Р	А	Н
Р	А	П	О	Р	Т	А
А	З	І	Р			Т
Р	І	К	А			Р
К	О	А	Л	А		А
А	Л		А	Б	І	Т
Н				І	Р	В
З				Ж	Н	И
А				У	П	Й
С	Е	У	Л	Т	А	Т
К	Р	У	Ч	Е	Н	И
К	Р	О	К	Р	Х	О
Л	А	Л	П	І	П	Р
А	Н	О	Д	Я	Д	Р
С	Г	О	Л	В	А	К

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД,
НАДРУКОВАНИЙ У ЦЬОМУ НОМЕРІ
НА СТОРІНЦІ «ПЕРЦЕНЯ»

1. Овід. 2. Небо. 3. Удав. 4. Сміх.
5. Літо. 6. Одуд. 7. Льон.

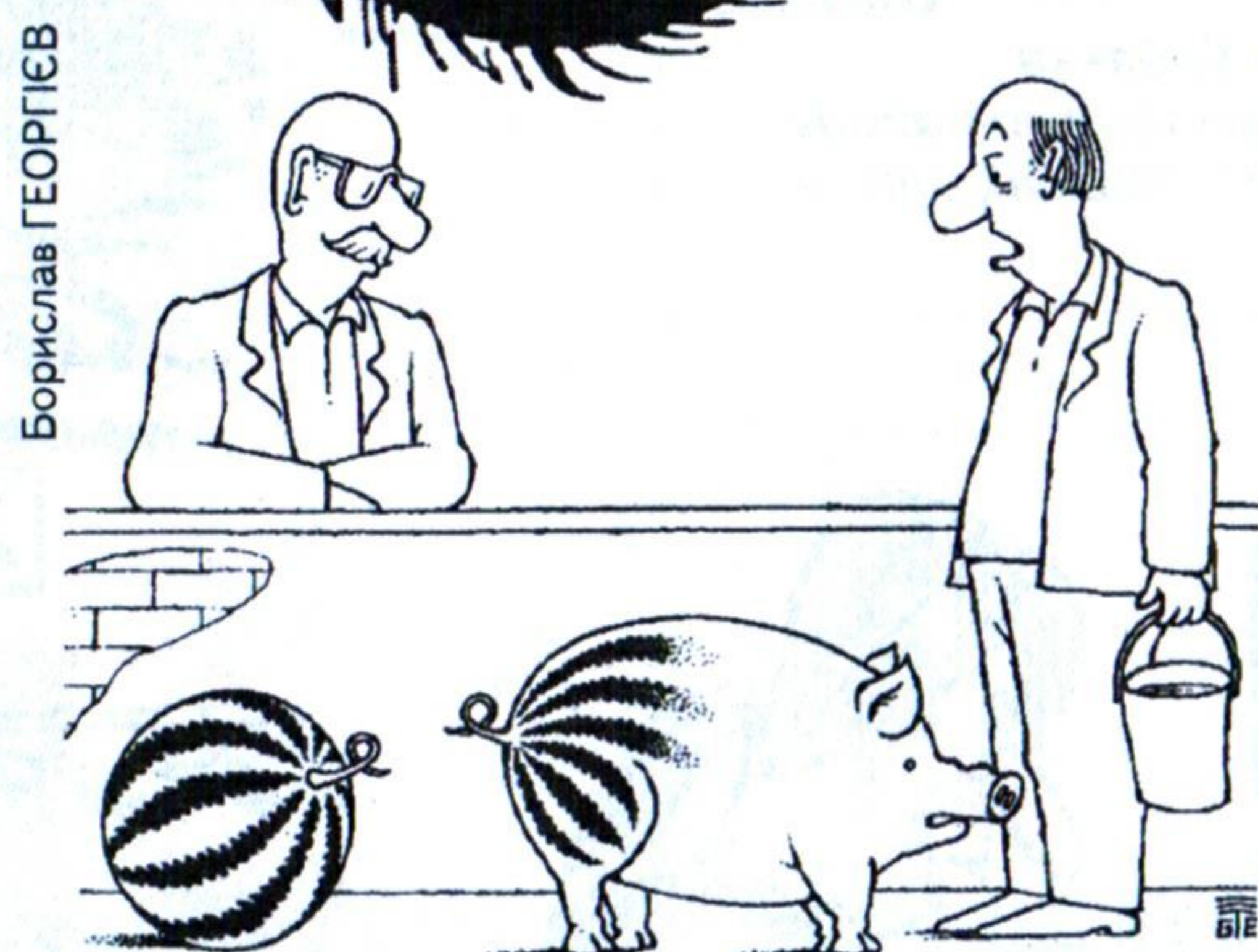
У виділеній горизонталі: ведмідь.

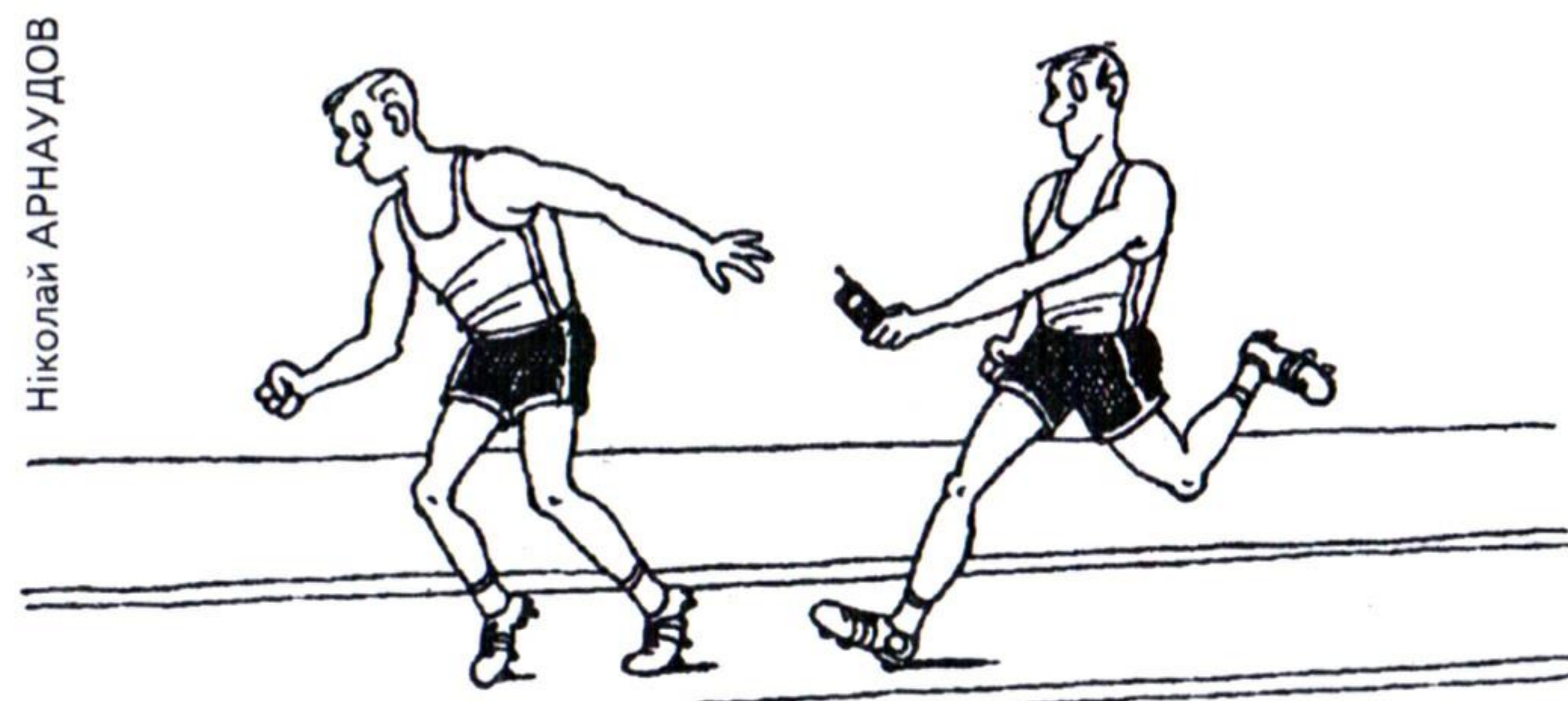
У нас в гостях
болгарський
побратим –
тижневик
гумору
і сатири
«Стършел»
(«Шершень»)

Співбесіда при влаштуванні на роботу:

– Як у Вас із іноземними мовами?
– Усе в порядку! Крім болгарської – усі мови для мене іноземні!

– Годую кірками імпортованих кавунів.

Працівник міжнародної фірми прийшов на роботу із забинтованою головою. Пояснює: послизнувся та впав у ванній.

Колега-американець питає його:

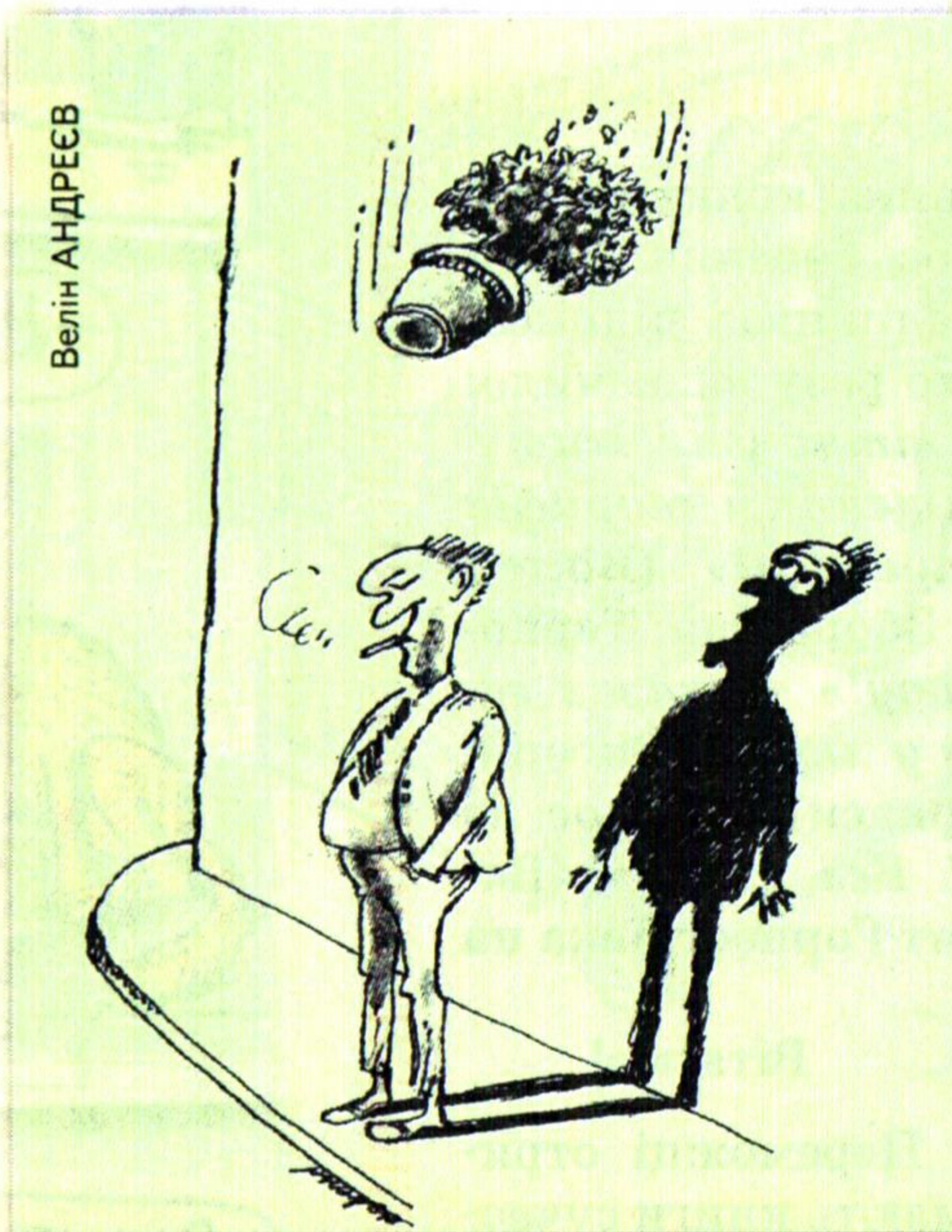
– А страховку маєш?

Колега-француз:

– І що, при тобі не було жінки, щоб підтримала тебе?

Колега-болгарин:

– А що ти робиш у ванній у середу?

У нашій психушці один із пацієнтів покалічив сам себе, і треба було спішно доставити його в хірургічну клініку. Чергова медсестра Апостолова була явно заслабка для того щоб у парі з водієм лікарняної машини дати раду ношам із постраждалим, тож узяла одного психа на поміч. То був сільський чоловік, звиклий двигати важке. Звався він Неделчо; страждав на роздвоєння особистості, тож вважав, що сам може нести ті ноші. Але шофер звелів йому стати ззаду, і удвох вони запровадили пацієнта на ношах у машину.

Віу-віу-віу – тривожно завила машина по вулицях міста, аби ніхто не загавився дати їй дорогу. Шофер виверг довгу лайку на адресу водіїв моторизованих засобів пересування та органів служби порядку і замовк. Приїхали.

Занесли пацієнта прямо в операційну. Сестра Апостолова залишила психа-моца-

ка Неделчо сидіти на лавці в коридорі і пішла все утрясати по усіляких кабінетах.

Раптом одні двері відчинились, і лікар у білому спитав психа Неделчо:

Йордан ПОПОВ

РІЗНИЦЯ

– Ви чого чекаєте?

– Відбивної котлети, червоного вина і царської квашенини, – смальнув Неделчо.

Лікар подивився на нього допитливо.

– Звідки прибули?

– Із психушки. Доправив сюди одного, гіршого за мене. Щось йому ремонтувати будуть.

– Зайди-но до мене в кабінет! – розпорядився лікар. Він чергував і змудився, тож спитав у психа, коли той зайшов:

КРОСВОРД

Райцентр Закарпат- ської області	Декоративна ваза для горщика з квітами	Домівка борсучка	Ювелірна прикраса	Слід від зубів	Пузир	Окорок	Ватжок	для
Покривало на голову	Одношарова фанера	Віщун у стародавніх греків	Син оця	Постішка	Певний час шкільного заняття	Живе створіння	Тропічний плід	

За тиждень у селі згоріло десять сінників. Коли з димом пішов і одинадцятий, хтось із чоловіків, що зібрались у корчмі, сказав:
 – То робота когось одного!
 – Ні, не одного, а двох, – сказав Вуте. – Згорів і мій сінник.

Івайло НІКОДІМОВ

– Яка ваша пропускна спроможність?

– Знаєш, – каже чоловік дружині, – сьогодні мені розказали про одного художника, який намалював павутину їй, цілу годину мучилася, поки не розібралася, що це таке.
 – Ет, – махнула рукою дружина, – то звичайнісінька вигадка!
 – Думаєш, нема таких художників?
 – Та ні. Просто нема таких служниць.

Івайло НІНОВ

– Дружина чи пиво?

– Сер, отой джентльмен хоче викликати вас на дуель.
 – На яку? французьку – на рапірах, чи англійську – на пістолах?
 – На болгарську. Прийде із друзями – і гуртом вас оддухопелять.

– Що являє собою болгарин, який дотримується німецької точності?
 – Це людина, яка щодня запізнюється на роботу рівно саме на стільки-то хвилин.

З болгарської переклад
 Дм. МОЛЯКЕВИЧ.

ПЕРЕЦЬ № 5 (1621)

Головний редактор
 Михайло ПРУДНИК.

Редакційна колегія:
 Анатолій ВАСИЛЕНКО,
 Юрій ІЩЕНКО,
 Олексій КОХАН
 (головний художник),
 Дмитро МОЛЯКЕВИЧ.

Засновник:
 Державне видавництво
 «Преса України».

Зареєстровано
 Державним комітетом
 телебачення
 і радіомовлення України.
 Свідоцтво КВ № 10334
 від 30.08.2005 р.

Видавництво
 «Преса України».

Редакція не завжди
 поділяє думки автора.
 Листи, рукописи, малюнки
 не рецензуються
 і не повертаються.
 При передруку посилання
 на «Перець» обов'язкове.

До відома авторів!
 Для своєчасного отримання
 гонорару прохання разом із
 творами надсилати копію
 довідки про присвоєння
 ідентифікаційного номера та
 вказати дату народження
 і домашню адресу.

Здано до набору 11.05.2011.
 Підписано до друку
 24.05.2011.
 Формат 70х108/8.
 Папір офсетний № 1.
 Офсетний друк.
 2,8 умовн.-друк. арк.
 14 умовн. фарб.-відб.
 4,1 обл.-вид. арк.
 Тираж 8250 прим.
 Зам. 0110105.
 Ціна договірна.

Видається
 з квітня 1922 року.

Виходить раз на місяць.

Адреса редакції:
 03047, Київ-47,
 проспект Перемоги, 50.

Телефони:
 приймальні 454-82-14,
 факс 234-35-82,
 художнього відділу
 454-81-24.

З питань реклами
 і розповсюдження журналу
 звертатися за телефоном:
 454-81-13.

Internet: <http://uamedia.visti.net/perec/>

Для телеграм: Київ Перець.

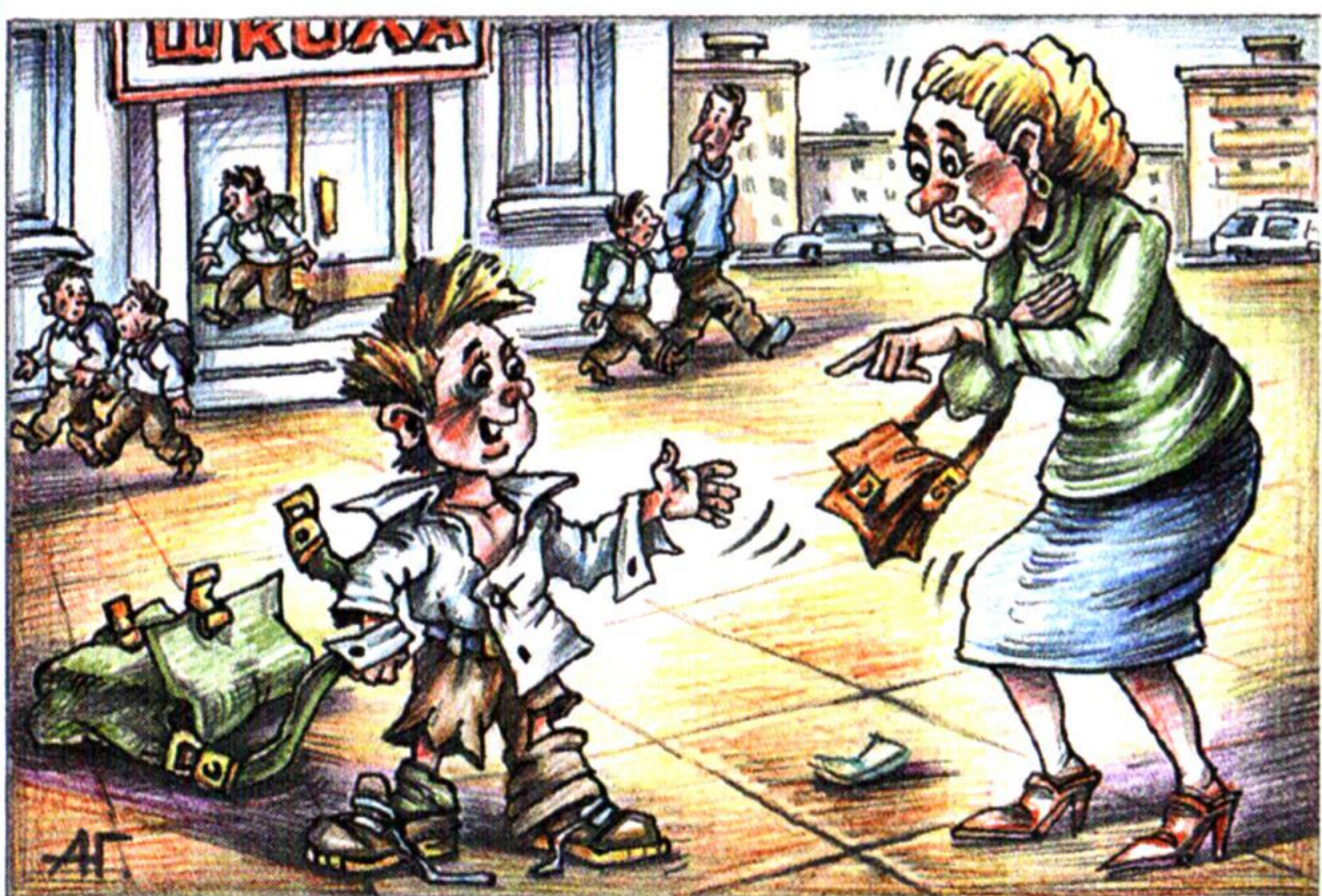
Видавництво
 «Преса України»,
 03047, Київ-47,
 проспект Перемоги, 50.

Будинок райджих	Морська затока	Меленень, бобдур, гевал	Перетіщення військ для виконання так- тичних завдань	Характерна риси	Базедова хвороба
Потрух	Відомість про успішність школяра	Чорна фарба для волосся	Порушення нервової системи внаслідок стресу або інфекції	Команда	Сибір- ська ріка

Склала Т. ДОБРОВОЛЬСЬКА.

16 сторінка

Анатолій ГАЙНО

— Уявляєш, мамо, я найсильніший у класі!..

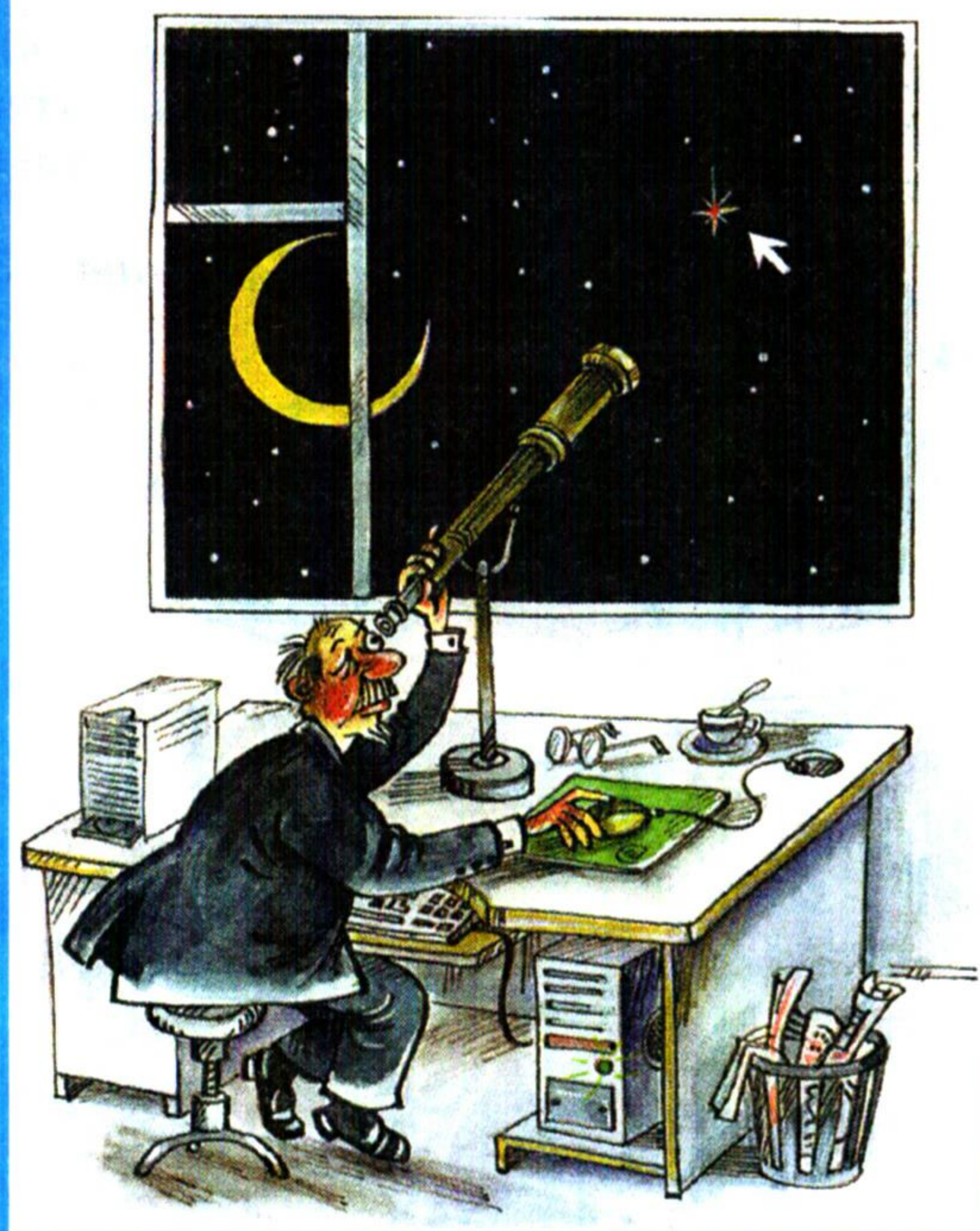
Володимир АДАМОВИЧ

Володимир СОЛОМАШЕНКО

Валерій ЧМИРЬОВ

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

— Пішли швидше. Ті рибалки, мабуть, про нас говорять.

Олександр МОНАСТИРСЬКИЙ

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Вибір, Зайчику, завжди є. От і вибирай: я чи він.

Василь ФЛґОРКО

Данило КУЗНЕЦОВ

Микола КАПУСТА

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

ТИМ, ХТО НЕ ЗМІГ, НЕ ВСТИГ ЧИ ЗАБУВСЯ ПЕРЕДПЛАТИТИ «ПЕРЕЦЬ», НАГАДУЄМО:
ЦЕ ВИ МОЖЕТЕ ЗРОБИТИ І СЬОГОДНІ.

ЯКЩО ОФОРМИТЕ ПЕРЕДПЛАТУ ДО 5 ЧИСЛА ПОТОЧНОГО МІСЯЦЯ, У НАСТУПНОМУ ОТРИМАЄТЕ ЖУРНАЛ.
ІНДЕКС 74393.

Будемо щиро вдячні, якщо порадите передплатити журнал і своїм друзям, знайомим, родичам, сусідам.
БУДЬТЕ З «ПЕРЦЕМ»! СМІЙТЕСЯ НА ЗДОРОВ'Я!

4 820012 960675

05